

PISMO IZ SLOVENIJE

„Mi hočemo iz Jugoslavije,“ je v ponedeljkovem televizijskem omizju vzkliknil zunanji minister Republike Slovenije, dr. Dimitrij Rupel. In res, vsesplošna napetost med Hrvatsko in Srbijo je pripeljala do tega, ko so se stvari tolikanj zapletle, da bi bilo Jugoslavijo mogoče držati skupaj le še s silo. Tega Slovenci seveda nočemo. Mimo tega so nam na Jugu lepo dali vedeti, da lahko odidemo po svoji poti, le še za račun se bo treba zmeniti. „Tudi to bomo prenesli,“ je nadaljeval Rupel, „pripravljene smo na vse žrtve, na nizek standard, dovolj nam je nenehnih groženj.“

Na nedavnem srečanju

predsednik slovenskih socialnih demokratov, prejšnja nedelja v Radovljici približno: „Naš program ni več iskati pot, kako bi v Jugoslaviji ostali skupaj. V ospredju je samo še zahteva, da se pogovorimo, kako bi na miren, čim bolj demokratičen način, ob čimmanjši gospodarski škodi lahko odšli vsak svojo pot.“ Pri tem je treba poudariti, da glede odhoda iz Jugoslavije med strankami slovenskega parlamenta ni prav nikakršnih razhajanj. Temu primerno bo svoje zahteve in pogoje v Beogradu zastavil tudi predsednik Milan Kučan, ki se bo pripravil pogovarjati samo še o „tehnikah“ razhoda. Med poslanci Demosove koalicije

Slovenija po svoji poti

Svetovnega gospodarskega foruma v švicarskem Davosu, kjer se je član zveznega predsedstva iz Slovenije dr. Janez Drnovšek pogovarjal z nemškimi zunanjim ministrom Genscherjem in njegovim italijanskim kolegom De Michelisom, se je še enkrat potrdila teza, da Zahod sprejema tudi samostojno Slovenijo. Dan kasneje je svet dvanajsterice zunanjih ministrov v Bruslju sklenil opozoriti Jugoslavijo, naj svoje notranje probleme rešuje po mirni poti. Za njih je Jugoslavija sprejemljiva v taki ali drugačni obliki, le da bo demokratična. In še zanima podrobnost: Ko so hrvaškega predsednika dr. Franja Tuđmana vprašali, kaj bi v primeru slovenske odcepitve naredila njegova država, je lakonično odgovoril: „Tudi mi bi se bili primorani odcepiti od Jugoslavije.“

Vse kaže, da smo Slovenci od plebiscita sem, tega je že debel mesec, nekako v letargiji čakali, kako se bodo stvari razpletale v nam še skupni Jugoslaviji. Liberalni popadljivi list Mladina je v vsaki svoji izdaji ironično spraševal Demosove veljake: „Kje je odcepitev“, zraven pa priobčilo število dni, od trenutka, ko je Demos svojim volilcem to obljubil. Stvari so se res tako zasuknile, da je dr. Jože Pučnik, vodja Demosove koalicije in

se je tudi utrdilo prepričanje, da ne kaže čakati začrtanih šest mesecev, temveč bi treba ločitev izpeljati brž, ko bo mogoče. To pomeni, da bo moral slovenski parlament kar se da pospešiti svoje delo in skupaj z vlado Lojzeta Peterleta pripraviti vse potrebno za popolno osamosvojitve Republike Slovenije. Dela je za himalajsko gorstvo: nova ustava, zakon o Narodni banki Slovenije, priprava lastnega denarja, kopica zakonov s področja zunanje politike, državne uprave, gospodarska in socialna strategija in še ter še . . .

Ob teh resnobnih poročilih iz Slovenije lahko naštejemo tudi nekaj takšnih, ki so nam začela vlivati optimizem in vero v lastne moči: Mlada smučarka iz Škofje Loke, Nataša Bokal, je na končanem svetovnem prvenstvu v Saalbachu dobila srebrno slalomsko kolajno, na najboljši poti je njena kolegica Veronika Šarac; mlada ženska smučarska ekipa spet prodira v svetovni vrh. Tudi fantom gre na bolje. Skoraj istočasno je mednarodni biografski inštitut Združenih držav Amerike slovenskega pianista Igorja Deklevo razglasil za osebnost leta 1990 s področja kulture. Tako je Dekleva postal kulturni ambasador Slovenije, kar nam veliko pomeni.

Tadej Bratok

Mag. Marjan Pipp Ambrozy razvrednotil Urad za narodno skupnost

Tajnik Narodnega sveta koroških Slovencev, mag. Marijan Pipp, je pri Deželni vladi ostro protestiral zaradi postopanja v zvezi z obravnavanjem vprašanj, ki zadevajo slovensko narodno skupnost na administrativnem področju.

Novembra preteklega leta ustanovljeni Urad za narodno skupnost pri Deželni vladi pri pripravi zakonov, ki zadevajo slovensko narodno skupnost, ni bil udeležen. Pri tem se je najbolj negativno izkazal namestnik deželnega glavarja Peter Ambrozy. Urada za narodno skupnost niso upoštevali ne pri zakonu o otroških vrtcih in ne pri zakonu o deželnem glasbenem šolstvu. Prav tako

pisarne za narodno skupnost niso upoštevali pri pripravah kulturnega pospeševalnega zakona in v novem programu kulturne izmenjave med Koroško in Slovenijo.

Pipp tudi meni, da se je ustanovitev Delovne skupnosti slovenskih socialistov v SPÖ izkazala kot politični labirint, kajti o novi usmeritvi v narodnostni politiki v socialistični stranki ni možno govoriti.

Finančna zbornica Krške škofije predstavila obračun

Cerkveni prispevek ni vzrok za izstop iz Cerkve

Na že vsakoletni tradicionalni tiskovni konferenci je Krška škofija tudi letos predstavila finančni obračun preteklega leta. Škof dr. Egon Kapellari je poudaril, da mora biti javnost seznanjena s tem, kako škofija gospodari s finančnimi sredstvi. Znatno del teh finančnih sredstev predstavljajo cerkveni prispevki. Vodja Finančne zbornice Krške škofije Helmut Rauchensteiner je v prisposobi ponazoril, koliko cerkvenega davka Cerkev v Avstriji prejme od svojih članov. „Letni promet v Lottu 6 iz 45 je v primerjavi z dohodki Cerkve iz cerkvenega prispevka v Avstriji dvakrat.“

V poročilu Krške škofije preberemo tele številke: cerkvenega prispevka je bilo nekaj nad 190 mio. šilingov, državna poprava krivice znaša 30 mio., drugi dohodki pa 16 mio. šil. Največ denarja porabi škofija za plače duhovnikom in nastavljenim laikom (137 mio. šil.). V Krški škofiji je nastavljenih 277 duhovnikov in 216 laikov. Denar pa potrebuje Krška škofija tudi za vzdrževanje cerkvenih poslopij. Krška škofija mora skrbeti za 1000 cerkva, za nad 300 župnišč, za mežnarske hiše, dušnopastirske centre, otroške vrtce, izobraževalne domove . . . Vse to stane mnogo denarja. Krški škof Kapellari je v prisposobi ponazoril, kaj bi bilo, če Cerkev na Koroškem ne bi skrbel za ohranitev cerkva in drugih poslopij ter ne bi prispevala svojega v kulturno zakladnico Koroške. „Če bi iztrgali korenine teh kulturnih dobrin, bi šele videli, kakšen

krater bi nastal.“

V preteklem letu je bilo v Krški škofiji tudi manj izstopov iz Cerkve. Prav tako se je znižalo število teh, ki niso hoteli plačati cerkvenega prispevka, za polovico. Pri tem je Helmut Rauchensteiner poudaril, da cerkveni davek ni vzrok za izstop iz Cerkve. Rauchensteiner je tudi poudaril, da Cerkev nikakor ni bogata, kajti denar daje za razne socialne namene. „To je pa tudi res,“ je dejal, „da Cerkev pazi, da ne porabi več denarja, kot ga dobi.“ Glede cerkvenega prispevka je omenil še ogromne uspehe svetovalcev za cerkveni prispevek. Ti obiskujejo ljudi in jim razlagajo ozadja in namene, za katere bo njihov prispevek porabljen. Problemi največkrat sploh niso finančni, ampak pastoralni.

In še eno razveseljivo novico je bilo slišati: cerkveni prispevek se je ponovno nekoliko znižal. vg

Dvojezičnost je v Šmihelu zdaj tudi na zunaj vidna. Dolgoletna želja in zahteva se je izpolnila, ko je komisarični vodja občine Franc Mlinar izvršil sklep, ki so ga sprejeli še na zadnji občinski seji občine Pliberk. Šolo in otroški vrtec krasi zdaj dvojezičen napis. To je nedvomno pomemben korak k enakopravnosti obeh narodnih skupin v občini. Vsem, ki so k temu doprinesli, pa velja velika pohvala.

Slovenski krščanski demokrati na poti v evropsko zvezo

Evropska zveza krščanskih demokracij ima s stranko slovenskih krščanskih demokratov že dolgo časa dobre stike. Delegacija te zveze, ki hkrati predstavlja tudi evropsko ljudsko stranko, je ta torek obiskala Slovenijo. Sprejel jih je predsednik slovenskih krščanskih demokratov in šef vlade, Lojze Peterle. Že prihodnji teden naj bi slovenski krščanski demokrati predvidoma postali člani Evropskega združenja krščanskih demokratov (EUCD). Generalni sekretar tega združenja, gospod Thomas Jansen, ki je delegacijo na obisku v Ljubljani vodil, je na tiskovni konferenci zatrdil, da je o sprejemu slovenskih krščanskih demokratov že odločeno, ker slovenska stranka izpolnjuje vse za to predvidene pogoje. Dokončna odločitev bo padla, ko bo Lojze Peterle prihodnji teden obiskal sedež evropskega združenja v Bruslju.

V delegaciji, ki je obiskala Slovenijo, sta bili poleg nemške (ki ji pripada Jansen) zastopani še istovetni stranki iz Italije ter Nizozemske. Vodja delegacije Jansen je poudaril, da je evropsko gibanje od vsega začetka izražalo veliko razumevanje za slovenske in hrvaške posebnosti znotraj jugoslovanske federacije. Na vprašanje, ali tudi evropski krščanski demokrati ocenjujejo slovenske težnje kot separatizem, je Thomas Jansen odgovoril, da so vmešavanje Srbov na Kosovu pa tudi pritiski na Slovenijo in Hrvaško dosti bolj

separatistična in uničujoča dejanja za jugoslovansko federacijo. Mimo tega so člani evropske delegacije podčrtali, da povsem priznavajo načelo samoodločbe narodov kot univerzalno vodilo ter dejanja armade označili kot „samoobrambo pred ogroženjem ljudske volje“ v Sloveniji in Hrvaški. Izvedeli smo, da je evropska krščanska demokratska zveza slovenski stranki materialno pomagala ob predvolilni kampanji. Še več koristi pa bo imela Peterletova stranka takoj po včlanitvi v zvezo: posredno bodo vključeni v demokratsko interna-

Hrvati ne dajo Špeglja

Po predvajanju ponarejenega filma o oboroževanju hrvaške policije, večkrat prikazanega na jugoslovanski televiziji, naj bi bil glavni krivec za vse obrabni minister Republike Hrvaške, general Martin Špegelj. Vojaški preiskovalni organi so od hrvaške vlade zahtevali njegovo izročitev in aretacijo. Odgovor je bil jasen „ne“. V pojasnilu hrvaških oblasti je bilo rečeno, da je general Špegelj odgovoren edino svoji vladi. Vojska je zagrozila, da bo šla do konca in tako ali drugače aretirala generala. Kot protiakrep je hrvaška policija močno zastražila vilo zagreškega obrambnega ministrstva, vanjo namestila Špeglja in bo počakala, kaj bo.

Šaljivci hišni pripor hrvaškega generala že označujejo za usodo, podobno usodi angleškega pesnika Salmona Rugdica, znanega avtorja Satanskih stihov.

Tadej Bratok

Na Koroškem ista manjšinska zaščita kot v Sloveniji

V zvezi s Haiderjevimi pisnom slovenskemu ministrskemu predsedniku Lojzetu Peterletu, v katerem zahteva, da Slovenija prizna staroavstrijske kot narodno skupnost in jih v slovenski ustavi tudi zaščititi, ugotavlja tajnik Narodnega sveta koroških Slovencev Marijan Pipp, da ima za to popolno razumevanje. Vendar dodaja, da bodo koroški Slovenci ta prizadevanja aktivno podprli, če bo manjšinska zaščita na Koroškem dosegla tisti status, ki ga imata v Sloveniji madžarska in italijanska narodna skupnost.

Madžari in Italijani imajo v Sloveniji zagotovljeno zastopstvo tako v zakonodajalnih telesih kakor tudi na občinski in republiški ravni.

Velikovec — nobene ločitve starih občin

V nedeljo je glasovalo troje nekdanjih občin o svoji bodočnosti. Leta 1973 so bile priključene k Velikovcu občine Vovbre, Šentpeter na Vašinjah in Tinje.

Za samostojnost je v Vovbrah glasovalo 28,2 % volilnih upravičencev, za Tinje je glasovalo 17,2 % in za Šentpeter na Vašinjah 39,5 %. Tako so se v nedeljo uresničila predvidevanja.

Tadej Bratok

Zaslužen komunalni politik Miha Einspieler 70-letnik

V sredo popoldan so glavna kandidatka EL Bilčova Ingrid Zablantnik, poslovodeči tajnik KSOO Bernard Sadovnik in osrednji tajnik NSKS mag. Marjan Pipp čestitali na njegovem domu dolgoletnemu občinskemu odborniku EL Mihi Einspielerju k 70. obletnici.

Obenem so se slavljenču zahvalili za dolgoletno požrtvovalno delo v prid Enotni listi v Bilčovsu in samostojnemu političnemu nastopu koroških Slovencev.

NT: Čeprav v Vaši občini že stoletja živita dve narodni skupnosti, je za slovensko govoreče v Bekštanju otroški vrtec bolj ali manj zaprt, saj tam ni dvojezične vzgoje. Zakaj do tega doslej ni prišlo?

Folti Kargl: Druge stranke v občinskem svetu doslej niso pokazale nobene pripravljenosti, da bi uvedle tak dvojezičen otroški vrtec. Čeprav bi Urad zveznega kanclerja plačal letno 220.000,— šilingov za dvojezično vrtnarico, občina doslej ni bila pripravljena ustanoviti dvojezične skupine. Vsak trezno in gospodarsko misleči občan se mora vprašati, ali ima občina Bekštanj res toliko denarja, da si lahko privoščijo letno luksuz, odpovedati se podpori 220.000,— šilingov.

NT: Kam pa zdaj vozijo starši svoje otroke v otroški vrtec?

Folti Kargl: Vsak dan jih morajo voziti v Šentpeter pri Šentjakobu. Tam imajo sicer odlično dvojezično vzgojo, toda prevažanje otrok je zelo naporno. Dnevno starši prevozijo 60 km, kar pomeni na teden 300 km vožnje. Od občine pa za vožnjo starši ne dobijo nič povrnjeno.

NT: Bo ostalo tudi v prihodnje tako?

Folti Kargl: To stanje je nevdržno. Zato zahtevam, da se občina posluži podpore 220.000,— šilingov in uredi dvojezični otroški vrtec. Do ureditve pa naj prevzame prevozne stroške, ki jih imajo starši, ko morajo voziti svoje otroke v Šentpeter.

NT: Kako pa je drugače z dvojezičnostjo v občini?

Folti Kargl: Na tem področju bo potrebno v prihodnje še mnogo storiti. Na primer občinski list bo potrebno urediti dvojezično; tudi naše naslednje generacije naj vidijo, da sta v Bekštanju živeli dve narodni skupnosti, dvojezičnosti nam ni treba skrivati. Vrhu tega ga financirajo občinski list vsi občani, tudi slovensko govoreči. Pri nas manjkajo tudi dvojezični topografski napisi. Velika želja naših starejših občanov pa je, da bi bil tudi tako imenovani „Dan starih“ v občini dvojezičen. Predpogoj, da se bo vse to tudi izpolnilo, pa je, da se načelno spremeni odnos večine do manjšine.

NT: Občina Bekštanj živi v veliki meri od turizma. Ali gre na tem področju razvoj v Vaši občini v pravo smer?

Folti Kargl: Občina se sicer zelo trudi za razvoj turizma, toda zdi se mi, da vse preveč čaka na privatno iniciativo. Za občine, ki so direktno ob jezeru in kjer privatniki lahko združijo veliko kapitala, je prav, da se razvija privatna iniciativa.

Pri nas je položaj drugačen. V občini imamo veliko malih turističnih podjetij, ki si ne morejo privoščiti velikih prispevkov za javno turistično infrastrukturo. Dober primer za to je golf-igrišče. Trenutno imamo v občini že t. i. „Driving-Range“, katerega pa bi moralo slediti pravo igrišče, za katerega na žalost pa manjka dovolj privatnega kapitala. Tu bi morala občina prevzeti iniciativo. Mali privatniki sami ne bodo zmogli tega velikega projekta.

NT: Kako pa je s turistično reklamo?

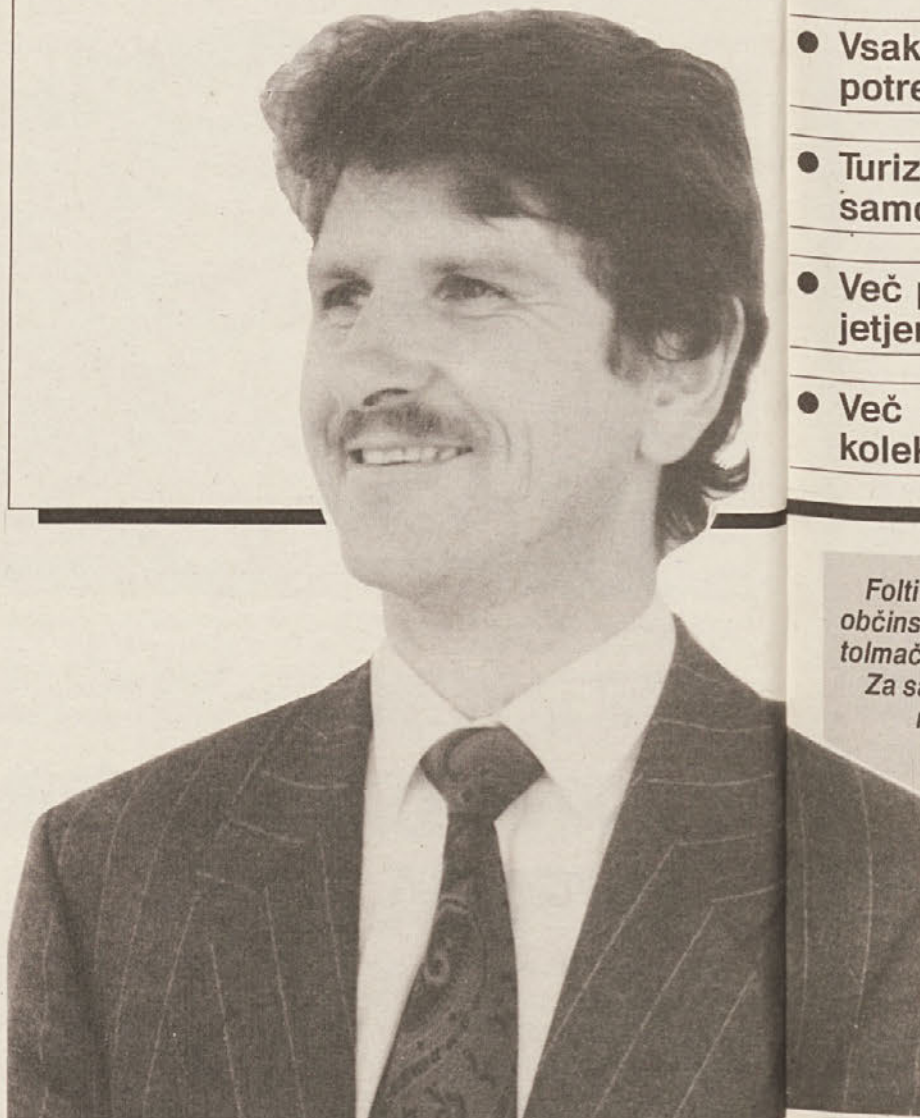
Folti Kargl: Turistične postelje v naši občini so dobro zasedene, toda v prihodnje se bomo morali še truditi tudi za nove goste. Tu se nam odpira novo „tržišče“ v prostoru Alpe-Jadran. V to smer se bo morala koncentrirati tudi turistična reklama naše občine, predvsem iz vidika zimskega turizma.

NT: V turizmu najde mnogo občanov zaposlitev. Kako pa je z drugimi delovnimi mesti?

Folti Kargl: Težke industrije si turistična občina ne more privoščiti, zato sem proti naselitvi vsakega takega podjetja. Naša občina pa naj bi v prihodnje še bolj pospeševala majhna in srednja podjetja, ki so zelo fleksibilna in manj odvisna od gospodarskih kriz. Moja zahteva gre zato v to smer, da mora občina nuditi manjšim in srednjim podjetjem še boljše pogoje za ustanavljanje.

„
Ein weiterer wichtiger Punkt der Kommunalpolitik ist die Schaffung von Wohnräumen für junge Gemeindeglieder. Nur so kann eine größere Abwanderung in die Stadtzentren verhindert werden.“

Ima občina Bekštanj preveč denarja, da se vsako leto odve 220.000 šil.?

NT: Zagotoviti delovna mesta pa pomeni, da bi morala občina priskrbeti mladim občanom stanovanja . . . ?

Folti Kargl: To je zelo pomembno vprašanje. Le če bo občina zgradila dovolj stanovanj za mlade občane, bodo le-ti v občini tudi ostali. Samo delovno mesto je premalo, tudi ostala infrastruktura mora biti na razpolago. Drugače se mladina odseljuje v centre, s tem pa odide iz občine tudi precej kupne moči in gospodarstvo prične nazadovati. Občina se sicer tudi na tem področju trudi, toda to je premalo, saj veliko število mladih čaka na stanovanja.

NT: Pogosto se rado pozabi na kmete. Kako gre kmetom v turistični občini, kot je Bekštanj?

Folti Kargl: Kmet je seveda pomemben dejavnik tudi v turistični občini, ker skrbi za nego narave. Moram pa reči, da je obstoj kmetov zelo ogrožen, predvsem če bo Avstrija pristopila k EGS. Kmetje bodo letos novembra volili krajevne svetnike, ki bodo svetovali občini. Upam, da se bo s tem vsaj na občinski ravni izboljšal položaj kmetov, čeprav se „velika kmečka“ politika oblikuje seveda drugje.

NT: V zvezi s kmetijstvom je v preteklosti vedno znova padla beseda o biološkem kurjenju z lesnimi sekanci. Kaj je s tem projektom?

Folti Kargl: Kmetje imajo v gozdovih veliko manjvrednega lesa, ki ga niti ne spravljajo. S tem lesom bi lahko brez nadaljnega preskrbovali naselitvene centre v občini s toploto. Toda o

- Vsak dan 60 km v otroški vrtec — je to potrebno?
- Turizem: občina Bekštanj ne sme čakati samo na privatno iniciativo
- Več podpore manjšim in srednjim podjetjem
- Več pozornosti varstvu okolja: sončni kolektorji in kurjava na lesne sekance

Folti Kargl je bil v zadnjih šestih letih zelo kritičen in stvaren občinski mandatar, ki je jemal naloge zelo resno in skušal tolmačiti želje in potrebe občanov v občinskem svetu.

Za samostojnega mandatarja to ni vedno najbolj enostavno. Kot zastopnik obeh narodnih skupin v občini se je dosledno zavzemal tudi za enakopravnost vseh občanov. Na žalost do mnogih občinskih mandatarijev v Bekštanju novi evropski duh odprtosti še ni segel, vse preveč se še skrivajo za ostarelimi predsodki, ki jim danes manjka vsake osnove.

Kljub temu Folti Kargl optimistično gleda na prihodnost in meni, da se bo tudi v Bekštanju premaknilo na bolje in da bo razumevanje in spoštovanje med obema narodnima skupinama v prihodnje raslo hitreje.

Poleg tega pa čaka občino v prihodnji delovni dobi še precej drugih pomembnih nalog na komunalnem področju, ki jih bo potrebno kmalu zadovoljivo rešiti. O vseh teh vprašanjih smo se pogovarjali s Foltijem Karglom.

tem projektu je premalo informacije, občina bi lahko celotni projekt podpirala z večjo vneto. Projekt pa je pomemben tudi iz vidika varstva okolja, saj se bi s tem znižalo izločevanje strupenih plinov (mdr. t. i. Hausbrand) v zrak, kar je za turistično občino še posebnega pomena.

V tej zvezi pa pozdravljam tudi privatnike, ki si hočejo postaviti sončne kolektorje. To je najbolj čista energija, zato jo bo morala občina tudi finančno podpreti. Moj predlog je, da za vsak kolektor prispeva občina 300,— šil.; za srednje veliko napravo bi vsak dobil torej približno 1000,— šilingov.

NT: To pa gotovo ni edini problem v zvezi z varstvom okolja v občini?

Folti Kargl: Gotovo ne! Velik problem je poleti odvažanje smeti. Ljudje so se sicer že počasi navadili na delitev smeti, toda predvsem poleti zmanjkuje zabojev za smeti. Občina pa mora skrbeti, da bodo pravočasno odvažali deljene smeti, postaviti mora tudi zadostno število novih zabojev, ki omogočajo delitev smeti. Za turistično občino mora biti to eno izmed glavnih vprašanj, ki jih mora zdaj nemudoma rešiti.

NT: Hvala za pogovor.

Bilčovs: s samostojno politiko doseči več za slovensko govoreče prebivalstvo

Enotna lista v Bilčovsu je pred volitvami omogočila svojim volilcem odločati o kandidaturi listi; le-ti so se v zelo velikem številu poslužili te možnosti. Prvo mesto so seveda zaupali Ingrid Zablatnik, drugi občinski sedež pa bo zasedel Matevž Miškulinig. Tudi drugi kandidati so bili izvoljeni z velikim zaupanjem.

Kandidatna lista EL Bilčovs:

1. Ingrid Zablatnik
2. Matevž Miškulinig
3. mag. Štefan Schellander
4. Sigi Kolter
5. inž. Tomi Ogris
6. Marijan Einspieler

Dobrla vas: EL združila vse interese

Enotni listi v Dobrli vasi je uspelo združiti vse interesne skupnosti v občini in bo na volitvah nastopila z zelo širokim in atraktivnim „teamom“. Za kandidata za župana so v Dobrli vasi postavili glavnega kandidata Tineja Wastla, za njim pa na izločenih mestih kandidirata Jože Komar in živinodarinar dr. Milan Sienčnik.

Volilni program je povsem nov, kar kaže, da ima Enotna lista v Dobrli vasi zelo angažirane kandidate, ki imajo tudi konkretne predstave o bodočem delu v občinskem svetu.

Kandidatna lista EL Dobrla vas:

1. Tinej Wastl, 2. Jože Komar, 3. dr. Milan Sienčnik, 4. Jozef Haschej, 5. Margareta Bučovnik, 6. Rudi Vouk, 7. Jože Kowatsch, 8. Veronika Plesnik, 9. Franc Rutar, 10. Franc Haschej

Šmarjeta: še za drugi mandat!

V Šmarjeti v Rožu si je Enotna lista zastavila jasen cilj: pridobiti čimveč glasov; ali bo uspelo pridobiti 10. marca tudi 2. mandat, se bo izkazalo. Na vsak način so na kandidaturi listi zavzeti in izkušeni kandidati, ki bodo lahko svoje volilce vsekakor uspešno zastopali.

Kandidatna lista EL v Šmarjeti:

1. Hubert Ogris
2. Rozina Wernig
3. Hanzl Michor
4. Samo Kupper
5. Janez Korenjak

Borovlje: stvarna politika v ospredju

Volilna skupnost v Borovljah se želi pri teh volitvah posebno potruditi in pridobiti čimveč glasov. Ali bo možno razširiti tudi število mandatov, bo odvisno od pripravljenosti volilcev, da priznajo konstruktivno delo samostojne Volilne skupnosti. Glavni kandidat je hkrati predsednik Kluba slovenskih občinskih odbornikov in je tako tudi na „deželni ravni“ izkušen in priznan politik. Njegov cilj je bil vedno združevanje vseh sil, kar mu je tudi uspelo.

V pretekli številki NT smo samostojno Volilno skupnost v Borovljah pomotoma poimenovali Enotna lista, kar pa se gotovo ni zgodilo namena. Bistveno je delo, ki ga bodo kandidati opravili, s tem se bodo gotovo strinjali tudi vsi volilci v Borovljah: V prvi vrsti velja njim zaupanje, ime je gotovo šele v drugem planu.

Pavel Rožman obhaja 90-letnico

Pavel Rožman (v sredi) slavi visoki življenjski jubilej

V nedeljo popoldan se je pri Šoštarju v Globasnici zbral lep krog sorodnikov in znancev, da bi praznovali visoki jubilej priljubljenega moža in botra Pavla Rožmana.

Slavnostno popoldne je sooblikoval Moški pevski zbor „Franc Leder Lesičjak“, ki je slavljencu zapel prelepe slovenske narodne pesmi, katere je sam rad prepeval in poslušal vse življenje. V imenu Slovenskega kulturnega društva Globasnica se je predsednik Valentin Smrečnik zahvalil slavljencu za vse delo, ki ga je opravil v prid društva. Predvsem je opozoril na vlogo svetega Miklavža, katero je nešteto krat igral in vzpodbujal marsikatero mladega k pridnosti.

Slavljencu pa še ni bilo videti visokega jubileja na obrazu, saj je vsem prisotnim z mladostnim glasom pripovedoval o spominih iz dolgega življenja, pa tudi kakšno zanimivo šalo je razdrl.

Ob visokem jubileju 90-letnice Pavlu Rožmanu iskreno čestitajo vsi sorodniki, znanci, domače društvo in uredniki Globaškega časopisa. Še posebej čestitajo vsi otroci, katerim je boter.

Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika.

Bernard

Ta teden godujejo

(od 8. do 14. febr. 1991)

petek:
JANEZ

sobota:
APOLONIJA, ERIK

nedelja:
SHOLASTIKA

ponedeljek:
ADOLF

torek:
REGINALD

četrtek:
VALENTIN

Zveza
slovenskih zadrug
v Celovcu

ZA NAŠ INOZEMSKI IN BLAGOVNI ODDELEK
iščemo sodelavca / sodelavko za takojšen nastop službe.

V poštev pridejo absolventi trgovskih akademij, ki obvladajo oba deželna jezika, angleščino ter po možnosti tudi italijanščino.

Prošnje z vsemi podlagami sprejema Zveza slovenskih zadrug v Celovcu, Paulitschgasse 5-7, 9010 Celovec / Klagenfurt.

ČESTITAMO

Marija Grlic iz Lovank obhaja 60-letnico. Ob tem okroglem življenjskem jubileju iskrene čestitke, obilo zdravja, sreče in zadovoljstva tudi v bodoče.

Osebnostne praznike slavita **Marija Nedved** iz Nonče vasi in **Agica Nedved** iz Velikovca. V prihodnje obilo sreče, zdravja in zadovoljstva!

60. rojstni dan obhaja **Jožefa Resman** iz Šentjakoba v Rožu. Ob tem jubileju iskrene čestitke, zdravja in sreče!

V Selah praznuje osebni praznik **Blažej Bradač**. Iskrene čestitke!

Društvo upokojencev Šentjakob želi svojim članom **Pepci Resman, Dori Samonik, Francu Resmanu** ter **Mihiju Einspielerju** iz Zgornje Vesce za osebnostne praznike vse najboljše.

V Kotu pri Pliberku je slavila 74. rojstni dan **Marija Rožman**. Ob tem življenjskem prazniku ji otroci z družinami in vnuki želijo vse najboljše!

Brečkova mama, **Marija Jerlich**, iz Lobnika pri Železni Kapli obhaja dvojni praznik. Obilo sreče in zadovoljstva!

Dvojni praznik obhaja tudi **Apolonija Felsner** iz Konovec pri Pliberku. Vse najboljše in iskrene čestitke!

Organistka **Apolonija Lesjak** iz Goselne vasi in **Fini Močilnik** iz Šentvida obhajata rojstni dan in god. Člani Društva upokojencev Podjuna jima ob tej priložnosti iskreno čestitajo!

Doroteja Juch iz Vogrč praznuje rojstni dan in god. Iskrene čestitke in obilo sreče tudi v bodoče!

V Svečah bo 75. rojstni dan slavil **Rudolf Kikel**. Ob tem dogodku vse najboljše in še mnogo zadovoljnih, zdravih in srečnih let.

Štirideseti jubilejni rojstni dan je v Celovcu obhajala **Mathilda Mak**. Ob tem življenjskem jubileju ji želimo vse najboljše!

Foltanova mama **Marija Glinig** iz Vogrč je slavila 75. rojstni dan. Jubilantki želimo vse najboljše in še mnogo zdravih in zadovoljnih let!

V Spodnjih Rutah na Radišah praznuje 80. rojstni dan in god **Marija Tolmajer**. O tem visokem življenjskem jubileju ji domači in znanci želijo vse najboljše!

Moniki Kramer iz Nonče vasi pri Pliberku želimo vse najboljše na novi življenjski poti!

V Grabljah pri Pliberku obhaja dvojni praznik **Apolonija Gajšek**. Mnogo sreče in zadovoljstva tudi v bodoče.

Visok jubilej je obhajal **Blaž Singer** iz Celovca. Ob 70. rojstnem dnevu ti želimo mnogo zdravih, zadovoljnih in srečnih let.

V Zagorjah pri Šentlipšu praznuje 60. rojstni dan **Jožef Golavčnik**. Jubilantu vse najboljše!

Tudi **Hanzej Snedec** iz Ponikve praznuje 60-letnico. Iskrene čestitke ter še mnogo zdravih let!

80-letnico obhaja **Katarina Petritsch**. Zvesti bralki NT iskreno čestitamo in kličemo na mnoga leta!

V Reki pri Kotmari vasi bo obhajala 50-letnico **Ani Tschertou**. Iskreno čestitamo!

Globasnica: Mariji Pikalo v slovo

V četrtek, 31. 1. 1991, se je velika množica prijateljev in znancev na globaškem pokopališču poslovila od Marije Pikalo.

Rajna je presenetljivo in čisto nepričakovano, šele v 54. letu starosti, umrla v celovski bolnišnici.

Do zadnjega dneva je bila skrbna in dobra mati, vedno na mestu, če je kdo potreboval pomoč ali postrežbo.

Za vsakega soseda ali znanca je imela prijazno besedo in razumevanje. Dejstvo, da je že pred devetnajstimi leti izgubila hčer Marijo, jo je še bolj podkrepilo pri njenem prizadevanju za dobrobit družine in soljudi. Bila je žena, ki je svoje življenje zapala Bogu.

Domači župnik, dekan Peter Sticker, se je pri pogrebni obredih zahvalil rajni za vso pomoč, ki jo je izkazala družini, cerkvi in soljudem. Cerkevni zbor je zapel materi pesmi slovesa; ogromna množica pa je potrdila priljubljenost Marije Pikalo v globaški fari.

Možu Karlu in hčeri Martini z možem izrekamo iskreno sožalje! Naj rajna mati Marija počiva v miru!

Bernard

Andrej Štrakl — solist in pomočnik trenerja skakalcev jugoslovanske reprezentance

Andrej Štrakl, študent Fakultete za telesno kulturo ljubljanske Univerze, je na Koroškem znan kot solist na avstralskem instrumentu di-ge-ri-doo. Igra na nastopih rožanskega pevskega zbora v vrsti koncertov s skupnim naslovom „Pesmi zatiranih narodov“. Andrej je tudi pomočnik trenerja smučarjev skakalcev jugoslovanske državne reprezentance. Po treningu v Planici bodo prihodnji teden nastopili v Val di Fiemme v Italiji, kjer bo svetovno prvenstvo v nordijskih disciplinah. Ob tej priložnosti Andrej Štrakl vse Rožane prav lepo pozdravlja.

Izdelovanje polsta in barvanje volne z rastlinami

Vedno več kmetov je zopet začelo z rejo ovac. Za marsikaterega kmeta je volna samo prostranski produkt, s katerim ta ali oni kmet ne ve kaj početi. Nekateri so volno odvažali v jame za smeti, drugi zažigali, nekateri pa jo morda še hranijo kje na skednju ali na podstrešju. Zato se je Kmečka izobraževalna skupnost (KIS) odločila, da seznani kmetice in kmete o različnih načinih predelave volne. Že jeseni je bila ekskurzija na Štajersko, kjer so se udeležence seznanile z barvanjem z rastlinskimi barvili. Ker je bilo povpraševanje po takih tečajih veliko, je KIS v ponedeljek, 28. januarja 1991, povabila go. Marijo Karl in go. Marijo Fröhlich iz Štajerske v Dom v Tinjah.

Najprej je bilo napovedano izdelovanje polsta ali klobučevine, popoldne pa barvanje volne z rastlinskimi barvili. Gospa Marija Fröhlich, ki je kazala pridelavo polsta, je svojo kmetijo popolnoma preusmerila v ov-

čjerejo. Ob izdelovanju polsta prav občutimo tisto neodvisnost, ki jo človek lahko pridobi, če je pripravljen sam prijeti za delo. Iz polsta izdelujejo vložke za čevlje oz. škornje, blazine za stole in klopi ter predvsem copate ter še mnogo drugih predmetov. Nekateri udeleženci tečaja so pozno popoldne ukrojile in sešile še par copat, ki so skoraj neuničljive, ker odbijajo vodo in umazanijo. Če so copate mogoče kdaj le preveč umazane, jih lahko operemo.

Popoldne je ga. M. Karl pokazala, kako je mogoče v skladu z naravo nabirati različne rastline in uporabljati za barvanje volne. Neverjetno veliko je število rastlin, s katerimi moremo barvati volno.

Zelo veliko število udeleženk je pokazalo zanimanje za predelavo volne. Ta dan smo spoznali, kako lahko postanemo deloma neodvisni od raznih kriz.

Marija

Šola naj me usposobi za kmečki turizem

Nič kaj mi ni bilo prijetno, ko sem v začetku septembra preteklega leta, po končani obvezni šoli, zapuščala svoj ljubi domači kraj, meni najdražjo kmečko hišo, naše družinsko kraljestvo, obdano z gorenjskimi planinami, v slovo obsijanih od zarje vzhajajočega sonca. Tesnobe slovesa niso mogle pregnati niti prelepe planine na poti preko Ljubelja na koroško stran Karavank.

Od tedaj je minilo pet mesecev. Stiska slovesa je pozabljena. Tudi na avstrijskem Koroškem obseva sonce lepe planine in tudi tu prebivajo dobri ljudje, ki govorijo po naše.

Pa ne samo to. Dosegla sem, kar so želeli starši in po čemer sem hrepenela tudi sama. Po preišljeni izbiri se mi uresničuje želja po primerni strokovni izobrazbi, ki bo omogočila izvedbo naših družinskih načrtov.

Vsesplošni gospodarski razvoj kaže kmečkim domovom nove finančne vire z uvedbo kmečkega turizma. Za možnost bogate in pestre ponudbe, ki jo omogoča gostom sodobni razvoj, pa je najnujnejši predpogoj spoznavanje potreb turizma in strokovno obvladavanje procesov, ki jih prinašajo. Da pridobim to znanje, sem se s starši odločila za izobraževanje v Višji petletni strokovni šoli za gospodarske poklice pri šolskih sestrah v Šentjakobu v Rožu na avstrijskem Koroškem.

Te odločitve smo v resnici veseli — ne samo jaz, ampak tudi starši, ki nosijo težo mojega šolanja. Bogat in pester učni

načrt ter temeljit sodoben strokovni in življenjski pouk v vseh strokah so nam zagotovilo, da bom po petih letih z maturo v žepu uresničila to, kar so danes samo naše sanje in želje. Pa to niso gradovi v oblakih, temveč lepo urejeno prijetno gostišče v zavetju planin s hrupu odmaknjeno lego.

Upam, da mi bo znanje treh tujih jezikov: nemščine, italijanščine in angleščine, ki se jih poleg slovenščine učimo v šoli, omogočilo navezati stike predvsem z gosti iz ozemlja Alpe-Jadran, pa tudi širom po svetu. Administrativno delo mi bo olajšala pridobljena sposobnost uporabe računalnika, za dobro počutje gostov pa daje zagotovilo vsestransko strokovno znanje vseh panog, v katere nas uvaja pouk v šoli, teoretično in praktično.

Stikom z gosti bo dajalo svoj pozitivni pridih tudi naše petletno spoznavanje pravih življenjskih vrednot, ki jih ne usmerja dobičkaželjnost in izkoriščanje, temveč poštenost in pravičnost.

Tako gostov ne bo privabljala k nam samo lepota dežele pod Triglavom, temveč tudi ponudbe, ki jih bo omogočala moja izobrazba. Pri naš budo gostje uživali gostoljubje in potreben mir, ob tem spoznavali slovenski narod, naše šege in navade ter našo kulturo. Seveda bo do tedaj preteklo še precej let in bo potrebno še mnogo truda. Upam pa, da nam grozeči trenutni svetovni zapleti ne bodo preprečili načrtovanega napredka.

Urša Meglič

Velikovec: nedelja nastopov

Nedelja, dne 3. febr. 1991, kar se kulturnih prireditvev v Podjuni tiče, v znamenju našega društva „Lipa“. V Št. Rupertu, Šmihelu pri Pliberku in v Železni Kapli so na kulturnih prireditvah sodelovali igralci in pevci našega društva. Kot nameček pa smo v slovenski oddaji ORF gledali še video-clip naše pevsko instrumentalne skupine.

V Šmihelu je dopoldan nastopila naša mlada igralska skupina z igro „Hiša“. To je bil že sedmi nastop te skupine na Koroškem in v Sloveniji.

Popoldne pa je naše društvo imelo v Sentrupertu v gosteh igralsko skupino KPD Planina iz Sel, ki je nastopila z igro „Hočete igrati z mano?“. Občudovali smo mlade in talentirane Selane, ki so brezhibno in z veliko gotovostjo podajali svoje vloge. Igra je bila prav

primerna za pustni čas, saj je vsebina pri prisotnih izzvala mnogo smeha. Pred igro nam je zapela Vokalno instrumentalna skupina našega društva nekaj pesmi v raznih jezikih (celo v slovenskem . . . !). Skupini mladih in navdušenih pevcev se pozna večča, toda zahtevna roka pevovodje Bertheje Logarja. Upamo, vas pevke in pevce pa vzpodbujamo, da vzdržite v tej obetajoči skupini.

Kot že povedano, je skupina nastopila zvečer še v Železni Kapli na tamkajšnji prireditvi Ob slovenskem prazniku. Prireditve je bila vsebinsko na visoki kulturni ravni in naši pevci so bili ponosni, da so k temu nekaj prispevali. V dobrem spominu pa jim bodo ostali Kapelčani kot izvrstna publika in kot skrbni gostitelji.

Janez Kuchling

KMEČKI KOMENTAR

Južnokoroški kmetje in kmetice ne spijo zimskega spanja. Ne vidimo jih samo pri delu v gozdu, ampak tudi na predavanjih, tečajih, seminarjih in strokovnih izletih. Zanimajo se za izsekavanje gozdov, predelovanje sadja in ovčje volne, zdravje živine, agrarno ekologijo in še za marsikaj. V tej zvezi se v medijih vedno pogosteje pojavlja ime Kmečka izobraževalna skupnost (KIS). Marsikdo se verjetno sprašuje: zakaj pravzaprav obstaja KIS?

Pred kmetom jutrišnjega dne stoji veliko izzivov. Moral bo uporabljati manj kemije, zato pa bolj možgane. Najprej je ročno delo nadomestil s stroji, kar pa kmetijstva ni rešilo. Preveliki stopnji mehanizacije mora slediti delo z glavo, da bo prihodnost uspešna. Kmet mora obvladati zapletene proizvodne tehnologije, preverjati donosnost naložb, razumeti mora tok narave in uspešno prodati svoje proizvode. Vse to brez obsežne izobrazbe in nadaljnega izobraževanja skoraj ni mogoče.

Širom po južnem Koroškem pa obstajajo pri kmetih veliki izobrazbeni primanjkljaji, kar po-

Zakaj KIS?

sebnost velja za področje Karavank in Roža — področje torej, kjer so težki pogoji kmetovanja ali pa prevladujejo majhne kmetije. Posebej redko so posejani kmetje z višjo poklicno izobrazbo, torej mojstri, absolventi srednjih kmetijskih šol ali univerze za agronomijo (Universität für Bodenkultur). Posebej prizadeti so predvsem gorski kmetje, kmetice in polkmetje.

To je toliko bolj zaskrbljujoče, ker koroške kmetijske strokovne šole v avstrijskem merilu tako ali tako ne spadajo med najbolj napredne. Agrarna ekologija na primer ali biološko poljedelstvo sta bila in sta deloma še danes t. i. „rdeča ruta“. Slovenski kmetje vse od zaprtja strokovne šole v Podravljah nimajo svoje izobraževalne ustanove. Uradno kmečko šolstvo pa ni prav nič prispevalo h krepitvi slovenske narodne skupnosti. Obisk ene izmed modernih kmetijskih osrednjih šol je pač posredoval znanje in praktične spretnosti, vendar je hkrati odtujil slovensko kmečko mladino kulturnemu okolju kmetije in vasi. Značilno je, da ni nobene dvojezične skupine podeželske mladine ali mojstrskega krožka. Podjunski strojni krožek je s svojimi pribl. 120 člani edina uspešna samoorganizacija slovenskih kmetov. Vendar pa tudi te pobude ne bi bilo brez KIS in intenzivnih naporov predsednika dipl. inž. Štefana Domeja.

Slovenskemu kmečkemu prebivalstvu ne nudijo malo samo kmečke izobraževalne ustanove, ampak tudi svetovalna služba Kmetijske zbornice. Od reforme leta 1976 je Zbornica oslabiljena. Glavni problemi so pomanjkanje osebja in vedno več upravnih nalog. V velikovškem okraju mora en svetovalec skrbeti za okoli 4000 kmečkih obratov, v okraju Celovec-dežela za okoli 3700. Poleg tega morajo svetovalci skrbeti za proizvodne skupnosti. Jasno je, da tako ne ostane veliko časa za nadaljnje izobraževanje. Slovenski kmetje poleg tega ne morejo biti deležni svetovanja v materinščini.

Vendar stokanje in tožbe nič ne pomagajo. Še manj pomaga čakanje, da se bo kaj zgodilo. Novi agrarnopolitični gesli sta lastna pobuda in pomoč za samopomoč. Južnokoroški kmetje so ti gesli spremenili v dejanja. Zato obstaja KIS!

Hans Madritsch

Slovenski knjižni jezik v Kanalski dolini

Institut za narodnostna vprašanja v Ljubljani in Slovenski raziskovalni institut Ukve v Kanalski dolini sta izdala razpravo „Tečaj slovenskega jezika v Kanalski dolini v letih od 1987 do 1990“. Razpravo sta pripravila Irena Šumi in Salvatore Venosi, Slovenec iz Kanalske doline. Uvodne besede v razpravo ugotavljajo neizpodbitno jezikovno podobo Kanalske doline, ki je trojezična. Prebivalci govorijo po večini slovensko, nemško in italijansko. „Stalno prebivalstvo Kanalske doline je danes eno do štirijezično. Avtohtona jezika doline sta dva: narečna slovenščina in nemščina. Furlanščina ima v dolini položaj, ki ga je zaradi pomanjkanja zanesljivih statistik težko označiti... Italijanščina pa je jezik prebivalstva, ki se je priselilo po letu 1919.“ Vendar v Kanalski dolini niso prisotni le ti jeziki. Zaznavne so tudi še latinščina, rezijanščina in srbohrvaščina.

Zapis o Tečaju slovenskega jezika v Kanalski dolini 1987—1990 ne poroča le o šolanju v slovenskem jeziku, ampak posreduje tudi nekatera opažanja jezikovnega in etničnega položaja v Kanalski dolini. V Kanalski dolini slovenski jezik ne uživa enakopravnega položaja. „Knjižna italijanščina je uradni jezik doline, knjižno nemščino pa poučujejo v okviru rednega pouka v osnovnih in srednjih šolah v dolini. Knjižna slovenščina ne uživa tega pravnega

položaja, tako da sta obstoječa tečaja (tečaj slovenskega knjižnega jezika in glasbeni pouk) privatna.“

Otroci, ki obiskujejo tečaj slovenskega jezika, tako je zapisano, sestavljajo posebno socialno skupino. „Motiv staršev, da otroke vključijo v učne jezikovne tečaje oz. njegove ‚visoke‘ variante, ki je v današnjih razmerah v dolini otrok ne bo mogel praktično nikjer uporabljati, so lahko različni.“ V Žabnicah pomeni obiskovanje tečaja slovenskega knjižnega jezika tudi dokaz slovenske prisotnosti v tem kraju, manj pa gre za širjenje prostora slovenskega knjižnega jezika. Poleg zavednih žabniških Slovencev obiskujejo tečaj tisti otroci, ki imajo enega od staršev iz Slovenije ali delov slovenskega zamejstva, kjer je slovenska etnična zavest splošnejša. „Žabniški tečajniki torej izvirajo iz mreže tesno povezanih družin, ki mestoma izrecno, mestoma bolj latentno skozi medij jezika gojijo slovensko („domačinsko“, „koroško“, mestoma tudi vseslovensko) identiteto.“

Dejstvo, da je pouk slovenskega jezika le enkrat tedensko, je velika hiba. Še večja slabost pa je, da tečajnikom primanjkuje možnosti, da bi svoje znanje preverjali in praktično uporabljali zunaj učilnice. Zato bi bilo potrebno razširiti tečaj v obliki igralnih in konverzijskih ur, ki bi jih izvajal stro-

Salvatore Venosi, Slovenec iz Kanalske doline

kovno usposobljen pedagog. Irena Šumi in Salvatore Venosi predlagata prebiranje slovenskih mladinskih del, uprizorjanje lutkovnih in gledaliških igric, ugankarske in druge družabne dejavnosti. Te dejavnosti bi v okviru tečaja slovenskega jezika obogatila ne le učence in kulturno življenje v Kanalski dolini, temveč bi gotovo v večji meri kot doslej pritegnile tudi italijansko in nemško govoreče otroke in mladi. Tako bi si otroci po tej neprisiljeni poti prišli bliže in spoznali dragocenost drugačnosti.

Avtorja zaključujeta svoje perspektive šolanja otrok v slovenskem knjižnem jeziku z ugotovitvijo, da v Kanalski dolini „obstaja pripravljenost, da se standardizirana slovenska kulturna sporočila vtkejo v celostno podobo doline.“ vg

Krščanska kulturna zveza predstavila filmski zapis Drabosnjakovega Pasijona

Minuli petek zvečer je Krščanska kulturna zveza skupno s poslovljem firme ARTIS Foltijem Čertovom predstavila pri Seherju v Veljnji vasi video-kaseto, na kateri je posnet Drabosnjakov pasijon. K predstavitvi kasete so bili povabljeni vsi igralci Drabosnjakovega pasijona in tudi vsi tisti, ki so na katerikoli način prispevali k izvedbi enkratne predstave na Kostanjah. Med številnimi gosti je tajnik KKZ in organizator Drabosnjakovega pasijona pozdravil tudi režiserja Francija Končana, dramaturga Marjana Belino, scenografa Saša Kumpa, kostumografinjo Alenko Bartel in Nado Slatner, ki je poskrbela za šivanje kostumov, ter pevovodjo Lajka Milisavljeviča.

V zahvalo in v spomin je Krščanska kulturna zveza podarila vsem igralcem video-kaseto, ki jo je posnela firma ARTIS, založila pa jo je Mohorjeva založba. Kaseto lahko kupite v Mohorjevi knjigarni. Cena: šil. 390,—.

Ovacije po premieri Aide

Predstave Verdijeve Aide so slovenski publiki v prijetnem zgodovinskem spominu. A grandiozni spektakel, katerega premiera je bila v torek, 5. februarja, na velikem odru ljubljanskega Cankarjevega doma, je daleč presežala vse doslej videno. Omenimo naj, da je štiriurni spektakel s svojo prisotnostjo počastil predsednik republike Milan Kučan in številni ljudje iz slovenskega političnega ter družbenega življenja. V nabito polni dvorani s tisoč petsto sedeži, je publika iz vse Slovenije burno odobrvala vsako arijo in s ploskanjem spremljala sleherni sentenco Verdijeve umetnine. Je pa res, da med izvajalci opere nismo našli slovenskega imena, če izzamemo virtuozno in zanesljivo taktirko dirigenta Lovrenca Arniča. Režija se je odločila

za realistični scenski prijem s pompozno in bleščeče razkošno odrsko opremo in kostumi.

Vsi nam doslej neznani pevci iz vsega sveta so se izkazali z nadpovprečnimi umetniškimi poustvaritvami. Od članov ljubljanske opere naj posebej omenimo bolgarsko mezzosopranistko Zlatomiro Nikolovo, ki je Ameris svetovnega slovesa, in vedno zanesljivega basista Nevena Belamariča v vlogi kralja. Umetniška izvedba Verdijevega labodjega speva bo v naslednjih dneh predmet številnih strokovnih in laičnih razprav ter kritik. Ne glede na to je publika najbolj zanesljiv kritik vsake predstave. Divje ovacije, vodometi cvetja, dolgotrajno skandiranje ter frenetični aplavzi so dokazali, da se je v Ljubljani zgodila predstava, ki je zlepa ne bomo pozabili.

Tadej Bratok

Pesmi bolj sloveče se glasile . . .

Koroški Slovenci proslavili slovenski kulturni praznik

Na Koroškem smo Slovenci proslavili slovenski kulturni praznik v Železni Kapli in v Celovcu. V Železni Kapli je govornica Helena Grandovec v svojem slavnostnem govoru skušala odgovoriti na vprašanje, zakaj ta vsakoletni kulturni praznik vsem Slovincem toliko pomeni. „Četudi so bile vojne zgodovinske prelomnice, pa je vselej kultura tista, po čemer pomnimo narode in kar je tudi Slovence ohranilo v tisočletnih viharjih“. Namestnik slovenskega ministrskega predsednika Mitja Malešič pa je v svojem slavnostnem govoru omenil, da sicer slovenska književnost obstaja že 400 let, vendar je pristno slovensko književnost ustvaril šele France Prešeren. Privedite ob slovenskem kulturnem prazniku so namenjene spominu na smrt Franceta Prešerna. Malešič je o Prešernovem ustvarjanju dejal, „da je slovenska poezija s Prešernom že ob samem začetku dosegla svoj vrh“.

V Železni Kapli je v nedeljo, 3. februarja, vabilo na prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku Slo-

Glasbenik Gabriel Lipuš in igravec Polde Bibič

vensko prosvetno društvo „Zarja“. Za umetniško in glasbeno predstavitev Mozartovih arij in drugih pesmi so poskrbeli dr. Ludvik Karničar (bas), Marjan Smrtnik (tenor) in Dragiva Kovačič (sopran); pri klavirju je soliste spremljala Renata Neuwirth. Na prireditvi so sodelovali še vokalno instrumentalna skupina SPD „Lipa“ (vodi Bertej Logar), MePZ SPD „Zarja“ (vodi Folti Hartman) in igralska skupina SPD „Zarja“ z recitalom Cankarjevih besedil.

Pa ne bi bilo slovenskih kulturnih

prireditev, ko ne bi bilo grenkega priokusa, ki ga ustvarja politika. Govornica Grandovec je v Železni Kapli dejala, da so si kulturni ustvarjalci od nove vlade „neskončno veliko obetali“. Vendar so bili razočarani. „Oblast brez sramu jemlje tisto, kar si je z veliko težavo priborila v preteklih desetletjih. Kultura in umetnost ponovno postajata nekakšen nebodigatreba, ki mu je najlaže vzeti. Sicer pa je najbrž podobno vsepovsod v svetu: za puške je vedno dovolj denarja, za knjige, gledališča, filharmo-

nije, zборе, balete ga ni ali vsaj ni dovolj.“

V celovškem ORF teatru sta v sredo, 6. februarja, Slovenska prosvetna zveza in Krščanska kulturna zveza dokazali, da znamo biti koroški Slovenci vsaj od časa do časa za nekaj trenutkov enotni. Presenečenje večera je bila gotovo praznična uglasbitve Prešernovega Sonetnega venca. Gabriel Lipuš in Günther Lerner sta napisala glasbo. Čist glas Gabriela Lipuša je navzočim doživeto predstavil Prešernovo najimenitnejšo pesnitev. Igralec Polde Bibič je s svojim žametnim podajanjem Prešernove besede tudi dal začititi Prešernov duh. Sodelovala sta še Bernd Thurner (vibrafon/marimba) in Gerald Ruiss (kontrabas).

Namestnik slovenskega ministrskega predsednika Mitja Malešič je v svojem govoru omenil tudi osamosvojitve Slovenije ter dejal, da je bil odločilen zgodovinski korak storjen s plebiscitom 23. decembra in da poti nazaj v prejšnji položaj ni več. Opozoril je tudi na izredno bogato kulturo koroških Slovencev, brez katere bi bil slovenski narod za marsikaj revnejši. Koroškim Slovincem je izrazil za kulturno in narodno dejavnost iskreno občudovanje. vg

ČESTITAMO

Mariji in Gottfriedu Hajnzič se je te dni rodil sinček Emanuel. Staršema in malemu sinku želimo vsi sorodniki vse najboljše.

Kolesar Peter Wrolich: Cilj je svetovno prvenstvo

Sezona 1990 je bila za 16-letnega člana avstrijske reprezentance vsekakor zelo uspešna. Trenutno se že intenzivno pripravlja na novo sezono, v kateri bo višek avstrijsko mladinsko prvenstvo, ki bo v okolici Baškega jezera. Peter, ki obvlada tudi druge športne panoge (triatlon, tenis, nogomet, tek na smučeh, smučanje . . .), sodi med najbolj uspešne slovenske športnike na Koroškem. Slovenski novinarji so ga celo izvolili na tretje mesto med vsemi slovenskimi športniki.

NT: Pretekla sezona je bila vsekakor uspešna. Ali si pričakoval toliko uspehov v letu 1990?

P. Wrolich: Pred sezono sem vedel, da bom lahko mnogo dosegel. Na avstrijskem prvenstvu v Windhaagu sem bil malo bolan, tako da tam pravzaprav nisem dosegel tistega, kar bi bil zdrav zmožen. Na vsak način pa sem z letom 1990 zadovoljen.

NT: Kako se boš letos pripravil na dirke, oz. kolikokrat na teden in kako treniraš?

P. Wrolich: Po 14-dnevnem odmoru sem novembra spet začel z rednim in intenzivnim treningom. Treniram vsak dan po dve uri. Načrt treningov poteka po navodilih klubskega trenerja Fabiana. V ponedel-

jek se peljem z beljaškim klubom na priprave na Dunaj, kjer bomo trenirali v znani dvorani Ferrya Dusika. Sredi marca pa se že začnejo prve dirke letošnje sezone.

NT: Kako bi ocenil svoje največje prednosti pri kolesarjenju?

P. Wrolich: Mislim, da sem telesno vedno dobro pripravljen, vrhu tega pa sem tudi duševno zelo zbran, ker sem enostavno prepričan o svojih zmožnostih. Kombinacija teh dveh sposobnosti pa me pozitivno oblikuje. V zadnjem času se tudi precej ukvarjam z mentalnim treningom. Vožnja na kronometer ter gorska vožnja pa sta moji najmočnejši panogi.

NT: Trenutno obiskuješ 7. razred Slovenske gimnazije. Ali kole-

Največje uspehe je dosegel v zadnjih dveh letih: postal je avstrijski prvak na kronometer, bil tretji v gorski vožnji in v tekmovanju dvojic, četrti na cestni dirki, postal je koroški prvak na kronometer in v gorski vožnji. Udeležil se je tudi tekmovanj v inozemstvu, kjer je bil tudi uspešen. Za novo sezono si je Peter zastavil visok cilj: uvrstiti se v državno reprezentanco, ki bo zastopala Avstrijo na svetovnem mladinskem prvenstvu v Ameriki.

sarjenje negativno vpliva na šolo?

P. Wrolich: Ker sem se že kot otrok raje ukvarjal s športom kot s šolo, se to tudi zdaj ni spremenilo. V šoli nimam problemov, tako da mi kombinacija športa in šole ne dela problemov.

NT: Kakšen je tvoj cilj v letošnji kolesarski sezoni, oz. kaj bi rad dosegel na višku svoje kariere?

P. Wrolich: Letos pričakujem kar precej. Najprej bi ponovno rad postal avstrijski prvak v vožnji na kronometer. Vrhu tega pa se želim uvrstiti v državno mladinsko reprezentanco, ki bo nastopala na mladinskem svetovnem prvenstvu v Ameriki. Na višku moje kolesarske kariere pa bi se rad pridružil profesionalnemu klubu.

PETEK, 8. febr.

Koroški liki (R. Vospernik).
— Jezikovni pogovor (J. Messner). — Socialno skrbstvo v dvojezičnem okolju (F. Merkač).

SOBOTA, 9. febr.

„Od pesmi do pesmi — od srca do srca.“

NEDELJA, 10. febr.

6.30—7.00 Dobro jutro na Koroškem. — Duhovna misel (mag. Božo Hartmann).
18.10—18.30 Dogodki in odmevi.

PONED., 11. febr.

Kmet in izobrazba.

TOREK, 12. febr.

Pust, pust, masten okrog ust.

SREDA, 13. febr.

Glasbena sreda.
Večerna 21.05—22.00
Sodobna slov. literatura na Koroškem v znanstvenem pretresu — 2.

ČETRTEK, 14. febr.

Rož — Podjuna — Zlija

NA TELEVIZIJI**„DOBER DAN, KOROŠKA“**

10. februarja 1991,
FS 2, ob 13.30
predvidoma

z naslednjimi prispevki:

Slovenščina: prosti predmet na Trgovski akademiji in Trgovski šoli v Wolfsbergu

Kulturni izlet k „Hamletu“ v Maribor — prvič na poti do abonmaja

Skupna proslava obeh osrednjih kulturnih organizacij ob slovenskem kulturnem prazniku v ORF-teatru: praižvedba Lipuševe uglasbitve Prešernovega Sonetnega venca

Pust, pust, masten okrog ust!

SELE**PUSTNA PRIREDITEV**

Čas: v nedeljo, 10. 2., ob 14. uri
Kraj: v farnem domu v Selah

Premiera komedije „Markolfa“ (Dario Fo)
Nastopa gled. skupina KPD „Planina“ iz Sel
Režija: Franci Končan
Po predstavi pustno družabno srečanje.
SAT — selska amaterska televizija z novicami iz domačih in tujih krajev.
Prireditelj: KPD „Planina“ Sele

PUSTNA VESELICA

Čas: pustni torek, 12. februarja, ob 19. uri
Kraj: v gostilni Trkl v Selah-Borovnica
Za ples igra trio Vili Agaton
Na plesu dobijo vse maske nagrado — prva nagrada je tridnevno potovanje na Češko. Pristrčno vabljeni!

Predavanje: „Naloga biroja za narodno skupnost pri Koroški deželni vladi“

Čas: v četrtek, 14. 2., ob 19.30
Kraj: v farnem domu v Selah
Predavatelj: dr. Pavel Apovnik
Prireditelj: KPD „Planina“ Sele

SMUČARSKI TEČAJ

Čas: od 11. do 13. februarja 1991
Otroci: od 9. do 13. ure
Tekmovalci (starejši): od 13. do 16. ure
Kraj: v Pušeljčevi jami
Prireditelj: DSG Sele

OBIRSKO**PUSTNI PLES**

Čas: v soboto, 9. 2., ob 20. uri
Kraj: pri Kovaču na Obirskem
Prireditelj: SPD „Valentin Polanšek“ na Obirskem

III. SMUČARSKI TEKMA

Čas: v nedeljo, 10. 2.
Kraj: pri JEREBU na Obirskem
Štart: ob 13. uri
Štartne številke od 12. ure naprej v cilju! Tekmovalo se bo v 6 skupinah. Razglasitev nagrad eno uro po končani tekmi pri cilju. Tekmuje se na lastno odgovornost! V primeru slabega vremena bo tekma v soboto, 16. 2., ob 13.30.

CELOVEC

Krščanska kulturna zveza vabi na koncert **KOROŠKA POJE**
Čas: v nedeljo, 3. 3., ob 14.30
Kraj: v Domu glasbe v Celovcu
Prvi del bo posvečen 400-letnici smrti Jakoba Petelina Gallusa in v drugem delu je na sporedu kantata „USTOLIČENJE KARAN-TANSKEGA KNEZA“ (ob 20-letnici smrti dr. Franceta Czigana)

ŠENTLIPŠ

Veseloigra „KARLOVA TETA“
Čas: v nedeljo, 10. 2., ob 9.15 (po maši)
Kraj: farna dvorana v Šentlipšu
Nastopa: igralska skupina iz Vogrč
Prireditelj: farna mladina Šentlipš

BILČOVŠ**VEČER Z DOMAČIMI PLANINCI**

Čas: v petek, 15. 2., ob 19.30
Kraj: pri Miklavžu v Bilčovsu

Prireditelj: Slovensko planinsko društvo Celovec

Dia-predavanje: Joško Igerc: „MONT BLANC“; Marjan Čertov: „HIMALAJA“
Podelitev priznanja Planinske zveze Slovenije za zaslužni članom Slovenskega planinskega društva

ROŽEK**ODPOVEDUJEMO**

načrtovano pustno prireditev dne 9. 2. 1991 kot skromno znamenje solidarnosti z množico trpečih in umirajočih, ki jih je vojna vihra zajela v Iraku in Sovjetski zvezi.

Smučarski tečaj v regiji „Dachstein-Tauern“

Slov. športna zveza vabi na smučarski tečaj (alpsko smučanje in Snowboarding) na kraj svetovnega prvenstva 1982 v Schladming (Weißbach).

Smučišče: Hauser-Kaibling, Schladming Planai, Hochwurzen, Reiteralm, Dachstein. — Termin: 9.—16. 2. 1991 (semestralne počitnice) — Cene: Za odrasle šil. 2650,—, za otroke do 12 let šil. 2160,— (sedem polovičnih penziov, strokovno šolanje v dopoldanskih urah). Člani sindikata javne službe (Gewerkschaft Öffentlicher Dienst) z družinami prejmejo od le-tega podporo v višini 500,— šil. na osebo. — Prijave sprejema Posojilnica Celovec z naplačilom šil. 1000,— na konto št. 1-03.029.113. Tečaj vodi Danilo Prušnik

KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA

vabi na ogled sledeče gledal. predstave:

FAUST (J. W. Goethe)

v nedeljo, 17. februarja, ob 16. uri, v Slovenskem narodnem gledališču v Mariboru. Izredno uspešna predstava SNG v Mariboru je bila deležna mnogih odlikovanj in priznanj.

Cena: 370,— za prevoz in vstopnico. Odhod iz Celovca (Slomškov dom) ob 13. uri. Vsi ljubitelji gledališča lepo vabljeni! Prijave so možne pri KKZ, Viktringer Ring 26, v Celovcu; tel.: (0463) 516243. Prijava je šele veljavna, ko ste s priloženo položnico vplačali prispevek za vožnjo in vstopnino.

PLIBERK**PUSTOVANJE ZA OTROKE**

Čas: v torek, 12. 2., ob 14.30
Kraj: v kletnih prostorih Posojilnice Pliberk
Prišel bo tudi „Juri Muri iz Afrike“
Prireditelj: EL Pliberk

BILČOVŠ**PUSTNA PRIREDITEV**

Čas: nedelja, 10. februarja, ob 14.30 in 19.30
Kraj: pri Miklavžu v Bilčovsu
Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo Bilčovs

VPISOVANJE

v DVOJEZIČNO VIŠJO IN SREDNJO ŠOLO ZA GOSPODARSKE POKLICE
zavoda šolskih sester v Šentpetru pri Šentjakobu v Rožu

je od 11. do 28. februarja 1991.

Izobraževalne možnosti: 1-letna Gospodinjska šola, 5-letna Višja šola za gospodarske poklice

Pogoji za sprejem: zaključena 8. šolska stopnja in osnovno znanje obeh deželnih jezikov. Za sprejem v Višjo šolo za gospodarske poklice pa še uspešno opravljen sprejemni izpit, ki bo na šoli 3. julija 1991.

Prijave so možne osebno v šolski pisarni, po pošti, ali po telefonu.

Tiskovine za prijavo so na razpolago v šolski pisarni ali pa pri poklicnem svetovalcu na šoli. Izpolnjene formulare oddajate najkasneje do 28. februarja 1991. Priložite originalno polletno šolsko obvestilo ali od šolskega ravnatelja potrjen prepis.

Financiranje: Vsi učenci so deležni istih državnih podpor kot na vseh tovrstnih drugih šolah. Zazelene podrobnejše informacije Vam vsak čas posreduje vodstvo šole.

Naslov: Višja šola za gospodarske poklice zavoda šolskih sester Šentpeter 25, A-9184 Šentjakob v Rožu, tel. 0 42 53 / 343

Vodstvo šole

SODALITAS**Dom v Tinjah**

Telefon:
(0 42 39) 26 42
9121 Tinje

V četrtek, 7. 2., ob 20. uri
Predavanje: OTROK V ŠOLSKI DOBI IN V PUBERTETI, nem.

Predavateljica: dr. Rosemarie Brunntaler-Tschertou

v soboto, 9. 2., ob 9. do 17. ure

MINISTRANTSKI DAN

Voditelj: kaplan Janko Krifšto, Šmihel

od ponedeljka, 11. 2., ob 9. ure do nedelje, 17. 2., do 13. ure

SLIKANJE IKON

Voditeljica: Anica Vrečar, Kotmara vas

v soboto, 16. 2., 9.—17.

Izobraževalni dan za čebelarke in čebelarje

Predavatelj: dr. Jurij Senegačnik, veterinarska fakulteta Ljubljana

v nedeljo, 17. februarja, ob 9. do 17. ure

Dan duhovne obnove za župnijske svete: „VI STE MOJE PRIČE“

Voditelja: Jože Kopeinig in Rupert Gasser

od nedelje, 17. 2., ob 18. ure do sobote, 23. 2., do 13. ure

Osebnostno spremljane duhovne vaje za duhovnike, redovnike in laike

Voditelj: p. France Župancič SJ, Ljubljana

KMEČKO IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST 9121 TINJE (04239 / 3838)

od ponedeljka, 18., do srede, 20. februarja 1991

Tečaj za agrarno ekologijo

Prispevek: šil. 600,— (vključno podlag in bivanja); šil. 500,— (vključno podlag, brez bivanja). — Prijave: KIS, tel.: 04239/3838, KJL — Johannes Tomic, tel.: 04236/2101, SK — Franc Wutte, tel.: 04230/692 do 30. januarja 1991

Kmečka izobraževalna skupnost v Tinjah in ustanova „Fürstliche Ausbildungsstätte Ossiach“ Vas vabita skupno s Kmečkimi gospodarskimi združenji iz Bilčovsa, Kotmare vasi in Šentjanža

v soboto, 9. februarja 1991, na

TEČAJ ZA PRAVILNO IZSEKAVANJE IN NEGOVANJE GOZDA.

V gozdu se kmetu skriva veliko denarja. Včasih je težko videti „prikriti“ denar. Izsekavanje in gojenje gozdov po strokovnih navodilih nam to trditve šele udejani. Tako pa ne pridemo le do denarja, temveč zboljšamo tudi celotno stanje gozda. Na razpolago nam bosta dva strokovnjaka iz Osoj in sicer inž. Karl Katholnig in inž. Franz Moser.

Čas in kraj: od 8.45 do 12. ure predavanja s filmom pri Miklavžu (gostilna Ogrs) v Bilčovsu. Popoldne praktično predvajanje pravilnega izsekavanja in negovanja gozda ob primeru gozdne parcele družine Krušič v Velinji vasi. Prispevek: šil. 120,—.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“, ki ga zastopata predsednik dr. Matevž Gric in osrednji tajnik mag. Marjan Pipp, 9020 Celovec, Viktringer Ring 26.

Uredništvo: Silvo Kumer (glavni urednik), uredniki Heidi Stingler, Marjan Fera, Vincenc Gotthardt, 9020 Celovec, Viktringer Ring 26.

Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja, 9020 Celovec, Viktringer Ring 26. NAŠ TEDNIK izhaja vsak petek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec; telefon uredništva, uprave in oglašnega oddelka 04 63 / 51 25 28-0.

Naš zastopnik za Jugoslavijo: ADIT, Glonarjeva 8, 61000 Ljubljana, tel.: 061 / 32 97 61.

Letna naročnina: Avstrija 350,— šil., Jugoslavija 900,— Din., ostalo inozemstvo 550,— (800,— šil. zračna pošta), posamezna številka 8,— šil. (20,— Din.).

ZVEZNA GIMNAZIJA IN ZVEZNA REALNA GIMNAZIJA
ZA SLOVENCE V CELOVCU — PROF.-JANEŽIČ-PLATZ 1

OBJAVA

Zvezna gimnazija in zvezna realna gimnazija za Slovence v Celovcu sporoča:

- Po posebnem odloku Zveznega ministrstva za pouk, umetnost in šport naj prijavijo starši svoje otroke, ki jih želijo dati v šolskem letu 1991/92 na gimnazijo, takoj po končanem prvem semestru tega šolskega leta, v času od 11. 2. do 28. 2. 1991, ravnateljstvu Zvezne gimnazije in zvezne realne gimnazije za Slovence v Celovcu. Uradne ure so dnevno od 7.30 do 16.00 ure, ob petkih do 13.00. Ob prijavi za sprejem je potrebno ravnateljstvu predložiti spričevalo prvega semestra 4. razreda ljudske šole, rojstni list in dokaz o avstrijskem državljanstvu.
- Sprejemne izpite bo potrebno opravljati prijavljenemu učencu le v izjemnih primerih, in sicer iz slovenščine, nemščine in matematike. Odločilno bo letno spričevalo. Čas sprejemnih izpitov: sreda, 3. julij 1991.
- Konec maja 1991 bo vodstvo ljudske šole javilo gimnaziji učni uspeh učencev, ki so se prijavili za vstop v gimnazijo. Nato bo ravnateljstvo gimnazije pravočasno obvestilo starše o sprejemu učenca oz. o potrebi prijave k sprejemnemu izpitu.
- Zakasnele prijave bodo v izjemnih primerih še možne s posebnim dovoljenjem Deželnega šolskega sveta.
- Za vstop v višje razrede veljajo podobna pravila. Priporočljivo je v tem primeru razgovor z ravnateljem. Prestop iz glavne šole v gimnazijo je možen.

Za sprejem v gimnazijo se lahko prijavite osebno v šolski pisarni ali pa se pismeno obrnete na naslov: Zvezna gimnazija in zvezna realna gimnazija za Slovence v Celovcu, Prof.-Janežič-Platz 1, 9020 Celovec/Klagenfurt.

dv. sv. dr. Reginald Vospernik I. r.
ravnatelj

DVOJEZIČNA ZVEZNA TRGOVSKA AKADEMIJA

VSAK POTREBUJE TRGOVSKO IZOBRAZBO!

Naša šola nudi:

Učencem posredujemo kot druge trgovske akademije solidno
— GOSPODARSKO in — SPLOŠNO IZOBRAZBO.

Poleg učnega načrta za trgovske akademije naša šola nudi:

- učna jezika sta SLOVENŠČINA in NEMŠČINA
- tuja jezika: ITALIJANŠČINA in ANGLEŠČINA
- gojimo stike s šolami in podjetji v prostoru ALPE-JADRAN
- interkulturalno učenje
- znanje jezika omogoča razumevanje gospodarstva

Absolventi naj že v šoli spoznajo, kako važno je znanje jezika za osvojitve zaupanja ino-zemskega poslovnega partnerja. Posredujemo znanje jezikov prostora Alpe-Jadran, ki jih koroško gospodarstvo nujno potrebuje.

Po 5 letih izobrazbe naša šola nudi:

- maturo — pravico do študija — obratne usposobljenosti

Poklicne možnosti:

Poklice v boljših pozicijah v gospodarstvu in administraciji:

- management — zavarovalnice — banke . . .
- podjetja za reklamo ● javna služba
- turizem ● industrija

Sprejemni pogoji: 1. Uspešni zaključek 4. razreda glavne šole ali gimnazije; 2. Uspešen zaključek sprejemnega izpita; 3. Dosežena starost 14 let do 31. dec. v prvem letniku; 4. Šolarji morajo znati vsaj koroški slovenski dialekt.

PRIJAVE: od 9. februarja naprej

Prijavne formularje dobite v ravnateljstvu Dvojezične zvezne trgovske akademije, 9020 Celovec, Prof.-Janežič-Trg 1. Sprejemni izpit bo 4. julija 1991.

Spoštovani dvorni svetnik dr. Valentin Inzko

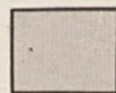
Vaš komentar, objavljen v Nedelji in v SV, me nekako sili, da zavzamem stališe o Vaših izjavah, ki so nekako proti demokratičnemu zastopstvu koroških Slovencev. Nihče od nas, ki želimo, da pride do skupnega zastopstva koroških Slovencev, ne odreže pravice in predvsem zasluge ZSO in NSKS, vendar je položaj na podeželnju takšen, da je spor med sedanjimi zastopniki sokriv, da pada število Slovencev. Avtonomno zastopstvo koroških Slovencev (skrajšano AKS) ni nadomestek za NSKS in ZSO, temveč naj bo demokratično sestavljena skupnost koroških Slovencev. Obe organizaciji si lastita, vsaj po imenu, zastopstvo vseh koroških Slovencev — NSKS predvsem osebe, ZSO pa organizacije. Ako nam uspe AKS, bodo imeli vsi koroški Slovenci možnost, da na tajnih volitvah izvolijo svoje zastopnike. AKS naj bo naš parlament. Vse naše organizacije naj imenujejo svoje kandidate — ki morajo biti Slovenci — narod pa naj ima pravico, da izmed teh izbere svoje zastopnike, ne glede, na kateri listi kandidirajo.

AKS naj ne bo geto, temveč uradno priznana in tudi iz državnega proračuna financirano demokratično izvoljena zastopstvo koroških Slovencev. V Sloveniji so se otrsli navidezni demokratov, mi, koroški Slovenci, pa prej kot slej trpimo zaradi posledic preživelega sistema.

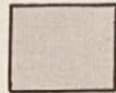
Kako nesmiselno in drago je, da morajo Vaš komentar objaviti kar v treh listih, da ima večina koroških Slovencev možnost, da izve za Vaše mnenje.

Prej bomo potom AKS dosegli svoj parlament — naš skupni jezik na zunaj — kot da bi se npr. združila Naš tednik in Slovenski vestnik v en list.

Moja ideja npr. je, da imamo koroški Slovenci svoj „uradni“ list, v katerem bi bile priloge ali prispevki vseh orga-

PISMA BRALCEV

nizacij. Ker to sedaj ni mogoče in ni denarja za dva tednika, pa naj bi izhajal en teden Naš tednik in en teden Slovenski vestnik — in ta dva lista naj naroči vsak Slovenec, ne glede na politično usmeritev. Kdor bo bolj zanimiv, bo dobil tudi več naročil in inseratov, tako da listi ne bodo odvisni le od podpore.

Torej ne v sporu, temveč v iskanju skupnih rešitev je naša bodočnost — tudi za nas starejše, a še vedno aktivne Slovence.

Z odličnim spoštovanjem

kom. sv. Franc Rutar

Zbor „Rož“ se zahvaljuje

S koncertom „Ponižani in razžaljeni“ smo nastopili že precejkrat (34-krat); lani meseca rožnika pa smo izdali tonsko kaseto tega koncerta.

Pravkar pa smo končali filmsko snemanje drugega dela koncerta „Pesmi zatiranih narodov“, in sicer za slovenski oddelek avstrijske televizije. To snemanje ne bi mogli uresničiti, če nam pri tem ne bi pomagali številni prijatelji in znanci, razna društva pa tudi podjetja. Iskreno se zahvaljujemo:

CARIMPEX — Celovec; DEŽELNI MUZEJ — Celovec; družina EINSPIELER — Stranje; tovarna ELAN — Brnca; KMEČKA GOSPODARSKA ZADRUGA — Šentjakob; MLADINSKI DOM — Celovec; POSOJILNICA Šentjakob; SAMOSTAN v Šentpetru pri Šentjakobu; SCHEL-LANDER — Beljak; SLOVENSKA PROSVETNA ZVEZA; UNICUM — Celovec; krojaštvo WEISS; ZEBRA-Computer Publishing — Celovec; ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ — Ljubljana; ZVEZA SLOVENSkih ZADRUG; avtomehanik ZWITNIK;

ŽUPNIŠČE ŠENTJAKOB; Štefej Dolinšek — Lepena; Fridl Furijan — Železna Kapla.

Posebna zahvala pa velja snemalcu Mihiju Dolinšku, ki je ob svoji službeni dolžnosti, tudi v svojem prostem času garal z nami!

Pevke in pevci zbora „Rož“

Nekaj pripomb k Wieserjevi solidarnosti

Malo začuden sem bil na cinizmom ter nad neresnostjo, s kakršno je pozval predsednik Zveze slovenskih organizacij dipl. inž. Feliks Wieser, naj odstopi Klub slovenskih občinskih odbornikov ZSO 1 milijon šilingov kot izraz solidarnosti. Predlagam, da se Wieser obrne še na kak drug „solidarnostni“ naslov Zveza koroških partizanov bi lahko npr. pozvala k solidarnosti tiste „zaslužne“ iz svojih vrst, ki dobivajo iz Slovenije, kot že desetletja tudi še danes, mesečno kar lepe zneske — neobdavčene seveda, in v Sloveniji težko zaslužene!

Solidarnež iz Slovenije

Dragi Jozej Blažej,

kritično pismo, preko Tednika naslovljeno na urednike slovenske televizije, podkrepljeno z odličnimi argumenti (celo v latinskem jeziku) in navodili za uspešno novinarsko delo, me navdušuje in vzpodbuja, da Te prisrčno povabim k stalnemu sodelovanju. Dobrodošel je tudi ghostwriter, ki je napisal Tvoje pismo bralcem Tednika. Edini predpogoji: upoštevanje avstrijskega Radijskega zakona. S prisrčnimi pozdravi

Mirko Bogataj

Slovenska ribiška zveza na Koroškem!

Kako se oba KOKS-a kregata za milijone, za stotisoče, itd. da bi ja eden ne dobil premalo, in raznim društvom so že podarili več tisočakov.

Kje pa smo mi ribiči, rebrški, podjuniški in rožanski, ki imamo skupaj približno 600 članov; koliko tisočakov boste pa nam odstopili?

Ko smo imeli lansko leto mednarodne tekme, sem zaprosil za majhno denarno podporo za klobase, a ni bilo denarja ne pokala in ne odgovora. Taki smo!

Predragi, sram me je! Kaj pa si v Sloveniji mislijo o nas, saj nam ne dajo tako lahko denarja za podpore, ker jim gre tako zanič kot nam na Koroškem. Tu se pa kregamo, kdo bo dobil več.

Da bomo pa tudi mi ribiči deležni teh dobrot, bo treba menda ustanoviti Slovensko ribiško zvezo na Koroškem, in bomo potem morda prišli do milijonov tudi mi . . .

P.S. Poznam še nekaj društev in celo posameznikov, ki se tudi ne bi branili, da dobijo 10% ljubljanskega denarja. Ker pa dvomim, da se vse te velike želje zaenkrat sploh dajo koordinirati, predlagam vsem čakajočim na denar in ministru dr. Dularju, naj za leto 1991 kar še sedi na denarju, dokler kako demokratično sestavljeno predstavniško telo koroških Slovencev ne bo izdelalo jasnih smernic in kriterijev za delitev. Tudi dr. Dular bo morda medtem v Ljubljani sporočil, kako določajo višino podpore in njene prejemnike.

Rajši se odrečemo podpori, kot da se zaradi nelogičnega in nekritičnega razdeljevanja denarja med nami še poglabljajo prepadi, kakršnih ni bil sposoben ustvariti niti KHD.

Lado Hajnžič

SMUČANJE

Tatjana Zablatnik
odlična

Tokrat so se mladi smučarji zbrali v Podjuni, kjer je športno društvo Peca organiziralo smučarsko tekmo za Raiffeisencup.

Ker je bila slalomsko proga zelo zahtevna, se je le polovica tekmovalcev uvrstila. Tudi večina tekmovalcev Šentjanža tokrat ni prismaučala do cilja. Visoko se je uvrstila le Tatjana Zablatnik, ki je dosegla v prvi šolarski skupini 3. mesto. Tatjana je slalomsko progo izpeljala zelo zbrano in je svojo ugodno startno številko popolnoma izbrala. Pri fantih pa se je kot najhitrejši izkazal domačin Rainer Schönfelder. Njegov največji konkurent Danijel Užnik je v drugem teku izpadel.

Pohvala tudi organizatorju SC Peca, ki je zgljedno pripravilo smučarsko tekmo.

NOGOMET

SAK na pripravah
v Medulinu

Na štiridnevni pripravah v Istri je ekipa SAK popolnoma izbrala odlične pogoje, ki so se jim nudili. Na zelo dobro pripravljenih igriščih je SAK odigral tudi prijateljske tekme. Prvo tekmo so odigrali proti domačemu prvotigašu Radu iz Beograda. SAK je tekmo sicer s 3:1 izgubil, vendar se je presenetljivo uspešno branil proti številnim napadom Beograjčanov. Tekmo proti juniorjem Olimpije pa je SAK dobil s 5:1. Zadnje tekmo so odigrali z Zemunom iz Beograda. Tokrat prvotigaš ni igral s standardnim moštvom, vendar je ekipa s zelo trdo igro že zmučenemu moštvu SAK vzela ves pogum. Tako so Beograjčani zmagali s 6:2.

Trener Ramšak je bil s pripravami zelo zadovoljen in je posebno pohvalil mladega Sienčnika, ki je prvič igral v standardnem moštvu SAK.

SAK — Rad Beograd

(prva jugoslovanska liga) 1:3
gol za SAK: Walter Krausler

SAK — Olimpija (juniorji) 6:1

gole za SAK: Erwin Galo 2, Alois Sadjak, Marjan Sadjak, Walter Krausler

SAK — Zemun Beograd (prva jugoslovanska liga) 2:6

gole za SAK: Herman Lippusch, Goran Stanisavljevič (enajstm.)

Novi igralci SAK:

Adi Preschern (Žitara vas), Florian Sienčnik (Dobrla vas), Albin Ramšak (Št. Peter)

Odšli so:

Milan Oraže (FC Tirol), Ogris in Wieser (Mostič), Florjančič (Lendorf), Adrian Kert (Šmihel), Sturm (Dobrla vas), Schnabl (Wölfnitz)

Pliberk: odšel: Lopinsky (Šmihel)
nova igralca: Seebacher (Austria Celovec), Žlak (Beljak)

Šmihel: novi igralci: Lopinsky (Pliberk), Kert (SAK), Wagner (Št. Peter)

Mlad hokejski klub na poti navzgor

Hokej na ledu: EC Plešerka — Hodiše

Da znajo koroški Slovenci igrati tudi hokej na ledu, vidimo v Hodišah. Klub EC Plešerka je sicer še na začetku športnega razvoja, vendar obstaja že deset let. Letos se je hokejsko moštvo EC Plešerka prvič udeležilo koroškega prvenstva v prvem razredu; z mlajšimi igralci pa tekmujejo za trofejo Vrbskega jezera. Ker skoraj vsi igralci govorijo tudi slovensko, je to prvi dvojezični hokejski klub na Koroškem.

Predsednik, trener in igralec kluba EC Plešerka — Jozef Mothe

Zelo hitra in trda športna panoga, ki jo označuje tudi igra s telesom, vzbuja na Koroškem vedno večje zanimanje. Zato so v Hodišah ustanovili lasten klub, kjer igrajo pretežno slovensko govoreči športniki. Klub EC Plešerka, ki je letos prvič tekmoval v prvem razredu vzhod, je bil takoj tudi uspešen. Osvojili so 2. mesto in le za las zgrešili vstop v višji razred. Mlajša ekipa pa uspešno tekmuje za trofejo Vrbskega jezera, in zaseda trenutno tretje mesto na tabeli.

Ekipi trenirata in tekmujeta na naravni ledeni ploskvi, na Hodiškem jezeru, kjer imajo lastno igrišče. Omejuje jo lesena ograda. Ekipa trenira pod vodstvom trenerja Jozeja Motheja dva do

trikrat tedensko. Člani ekipe so samo domačini, katerih cilj je vstop v spodnjo ligo. Čeprav jim letos še ni uspelo, so kljub temu s prvim nastopom v 1. razredu kar zadovoljni.

Oče kluba je Jozef Mothe, ki ni le predsednik, temveč tudi trener in igralec. V pogovoru z Našim tednikom je dejal, da klub brez finančnih podpor le težko preživi. Trenutno ga sicer podpirajo nekatera podjetja, kar pa je za pravi športni razvoj premalo. Oprema, ki si jo morajo igralci deloma sami kupiti, je zelo draga. Zato bi nujno še potrebovali denarnih sredstev, ki bi klubu olajšala finančno stisko. Vendar cilj športnikov EC Plešerka ni denar, pač pa drsanje s palico ter ploščico iz trdega gumija.

Vratar Mihi Jansche je prava trdnjava pred golom, in le redko pusti ploščico v vrata.

Milan Hribernik evropski prvak

Senzacija na evropskem prvenstvu v semikontaktkarateju

3. februarja se je Milan kot član avstrijske reprezentance udeležil svetovnega prvenstva v Švici. Z zmago v osmem boju pa mu je proti pričakovanju uspelo osvojiti naslov evropskega prvaka v kategoriji nad 75 kilogramov. Milan, ki je bil telesno v primerjavi z drugimi v svoji kategoriji najšibkejši, je s svojo izrazito tehniko premagal vse nasprotnike. V finalnem boju je premagal Nemca, ki ni bil le težji od Milana, temveč tudi precej večji.

Na tiho je sicer Milan pričakoval visoko uvrstitev, vendar pa da bo stopil na najvišjo stopničko, le ni pričakoval. V Zürichu so nastopali karateisti iz skoraj vseh dežel Evrope. Avstrija je poslala deset borcev, ki se pa razen Milana niso znali uveljaviti. V kategoriji nad 75 kg je nastopalo okoli 60 tekmovalcev. Iz tega sledi, da je moral zmagovalec premagati osem nasprotnikov, preden je osvojil na-

slov evropskega prvaka. Posamezen boj traja sicer samo dve minuti, vendar v primeru izenačenosti se boj nadaljuje. V podaljšku pa prva osvojena točka odloči boj. Ravno v tem odločilnem obdobju se je Milan izkazal kot najboljši, kajti številne boje je dobil šele v podaljšku. Osem borcev iz Italije, Švice, Holandije, Francije in Nemčije je Milan premagal, preden je osvojil najvišje odličje. V zaključ-

nem boju je bil Milanov nasprotnik „velikan“ iz Nemčije. V zelo napetem in izenačenem boju je zmagal s 6:5. Milan je tudi tokrat pretežno točkoval z desno nogo, ki je njegovo najnevarnejše orožje. V pogovoru z Našim tednikom se je Milan zelo veselil svojega uspeha, istočasno pa je tudi omenil, da v Avstriji naslov evropskega prvaka v semikontaktkarateju verjetno ne predstavlja veliko, saj mu

niso plačali niti kilometrine do Zürich in nazaj. Krivdo je moč najti v razdvojenosti športne organizacije Wako. Tudi prireditelju evropskega prvenstva je spodletelo, kajti pokali, ki so jih naročili na Japonskem, so obtičali na letališču v Frankfurtu. Tako Milan pokala ni dobil takoj, pač pa ga bo prejel te dni po pošti.

Na vsak način pa je Milan osvojil naslov evropskega prvaka in s tem dokazal, da je z idealizmom in z zbranim delom mogoče doseči precej.

Prvi nastop Milana po osvojitvi evropskega prvaka bo v soboto, 9. februarja, na plesu SAK pri Soštarju v Globasnici. Vsi prisrčno vabljeni!

ŠPORTNI KOMENTAR

Piše
**Joško
WROLICH**

Svetovno prvenstvo v alpskem smučanju je končano. Mislim, da je bilo povsem pravilno, da so ga izpeljali. Mladi vrhunski športniki z vsega sveta so pokazali, da se je mogoče boriti tudi brez smrtonosnega orožja, v zglednem športnem duhu, ne na frontah, ampak na smučiščih, ne v bunkerjih, temveč med palicami in vratci, in to nič manj mikavno in napeto.

Za Avstrijo je bil izkupiček tega športnega dogodka seveda povsem zadovoljiv. Množice gledalcev (40.000 pri smuku!) na tekmovanjih so pričale, da je smučanje naš na-

Svetovno prvenstvo v alpskem smučanju

cionalni šport. Televizija je prenašala izredno lepe posnetke sončnega Saalbacha v neštete države sveta, kar bo v bodoče gotovo pozitivno usmerjalo razvoj zimskega turizma v naši državi. Naši smučarji so osvojili kar enajst medalj, kar je tretjina vseh na svetovnem prvenstvu podeljenih. Pozitivno so na tekmovanju presenetili tudi varovanci trenerja Toneta Vogrinca, smučarji Slovenije. Bokalova je po odlični vožnji v slalomu osvojila srebro, Veronika Šarec pa je v veleslalomu le za las zgrešila bronasto medaljo. Kot izredno nadarjena smučarja sta se svetovni javnosti predstavila tudi Kunc in Grlic. Oba predstavljata bodoče upe Slovenske smučarske zveze. Vsi ti mladi talenti so najvidnejši ambasadorji mlade (upamo, da kmalu samostojne) države Slovenije.

In Petra Kronberger? Osvojila je zlató v smuku, nato pa je psihično izčrpana že v naslednjem tekmovanju izpadla in predčasno končala svetovno prvenstvo. Gotovo nosijo krivdo za nezadovoljiv nastop tudi njeni trenerji, ki niso skrbeli za pravo izolacijo te izredne smučarke. Športnica, ki ima začrtan tako obširen tekmovalni program, enostavno ne more po tekmovanju ure in ure poslušati čenčarij novinarjev. Po končanem tekmovanju bi morala vzeti smuči in se spraviti k treningu na bližnji hrib. Tako sta se najbolje odrezala Uli Maier in Rudi Nierlich, športnika redkih besed, z izredno sposobnostjo za koncentracijo. K temu naj dodam še en primer iz domačega športnega okolja. Naš Peter je znan kot vsestransko nadarjen športnik. Po tekmovanjih le redkokdaj čaka tudi na razglasitev zmagoslavcev; v času, ko drugi še čakajo na brezvredne pokale, se on že dolgo ukvarja z naslednjo panogo.

Dob zmagal v Št. Vidu

MOŠKI I:

Št. Vid — SK Zadruga Aich/Dob 0:3

Čeprav imajo v Št. Vidu velikansko dvorano in tako zelo dobre možnosti za odbojko, proti majhnemu Dobu nimajo možnosti za zmago. Prvi set je Dob igral v popolni postavi in tako brez težav v tem zmagal. Druga dva niza je trener iz igre poklical legionarja Borisa Skudnika, kar pa poteka tekme ni predrugačilo. V pol ure je bila tekma končana in tako tudi osvojeni dve pomembni točki.

Pomembna novica Avstrijske odbojarske zveze: letos obstaja možnost, da se lahko 4 moštva uvrstijo v regionalno ligo. Vzrok temu

je, da prva dva iz prve avstrijske lige (Donaukraft in Möma) prihodnjo sezono igrata v češki ligi.

MOŠKI II:

Grabštanj — SK Zadruga Aich/Dob 3:0

Druga ekipa je v Grabštanju nastopila zopet v prvi postavi. Posamezni igralci Dobljanov igrajo sicer prav dobro, manjka pa jim uigranost celotne ekipe. Tako so proti tretjemu na lestvici gladko zgubili.

ŽENSKE:

SK Zadruga Aich/Dob — Beljak

Pri Beljaku so zaradi poškodb in boleznih manjkale kar štiri igralke. Iz tega vzroka so morali tekmo odpovedati in jo preložiti na poznejši termin.

KRATKE NOVICE

KEL preimenovana

Koroška enotna lista se želi preimenovati v Koroško društvo upokojencev. Proti temu načrtu je že ostro protestirala designirana predsednica vseh slovenskih upokojenskih društev Micka Miškulinig, ki je dejala, da smejo nositi naslov „Društvo upokojencev“ samo društva, ki tudi delujejo.

Pismo bralcev

Pomagajmo si med seboj!

Spoštovani,
svojo partizansko penzijo, ki jo dobivam že vsa leta iz Slovenije, dajem od januarja naprej na razpolago domačim kulturnim društvom, na katera so v KOKS tokrat pozabili. Denar bom posredoval društvom preko zastopnika Republike Slovenije na Dunaju, Karla Smoleja.

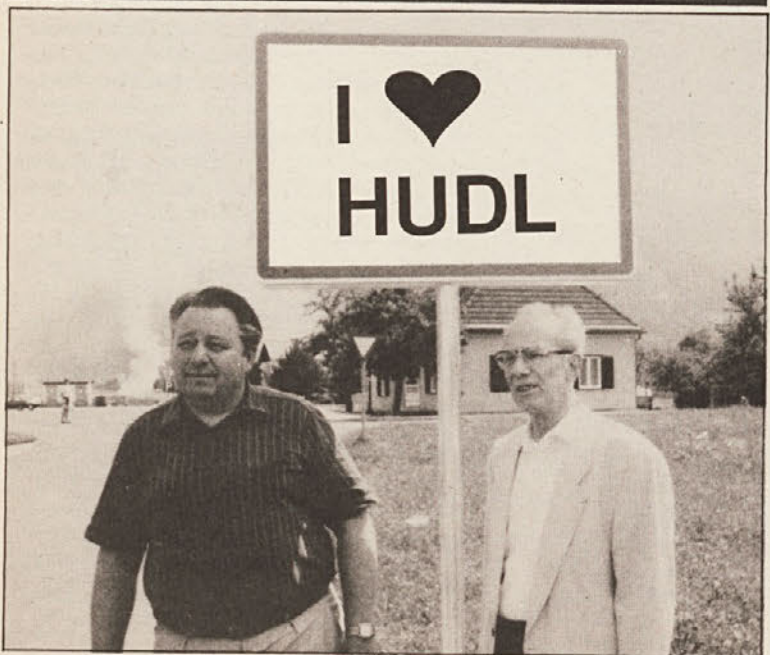
Lipej Kolenik, Čirkovče

DALJŠE NOVICE

Občinski urad bo le v Šmihelu

Občanom občine Bistrice ne bo potrebno v prihodnjih dveh letih hoditi na občinski urad v Pliberk. To je sklenil komisarski vodja za Šmihel, ki je v ta namen najel šmihelsko Zadrugo.

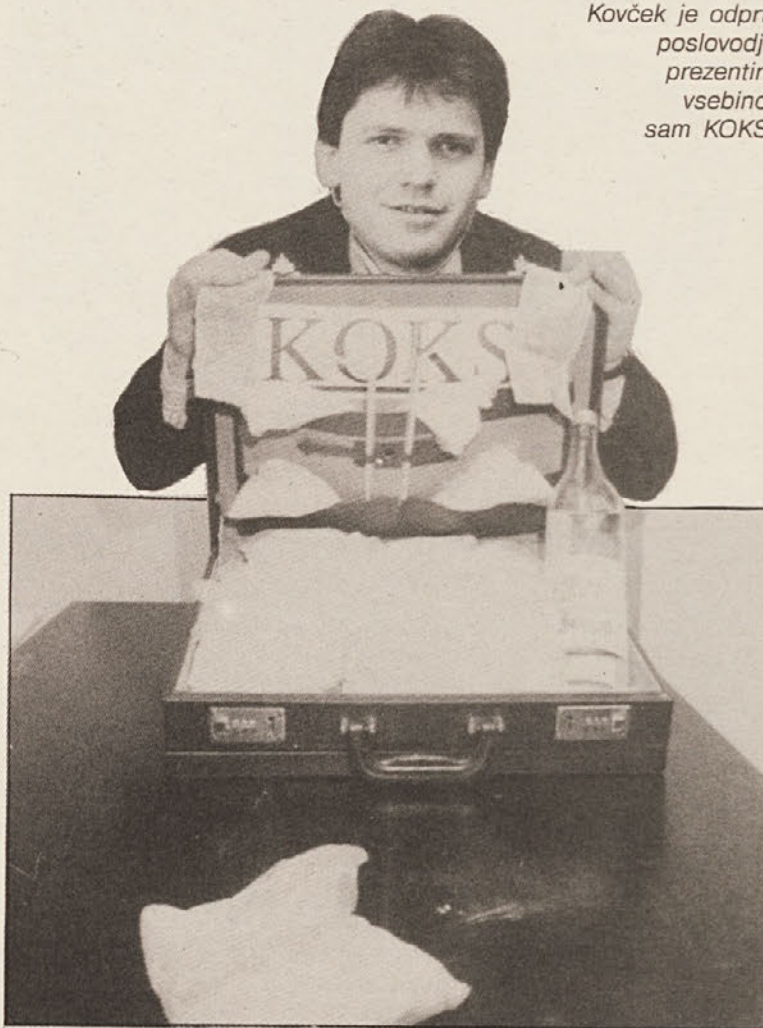
Zadruga bo dobila dvojezični napis PARLAMENT/ PARLAMENT, vse prošnje in pritožbe pa bo sprejemal vodja parlamenta „Kuc“ Štefan Kristan. Njegov namestnik bo menda Jozel Kušej, ki pa zahteva, da mora biti parlament odprt vsaj dvakrat na teden do 20. ure.

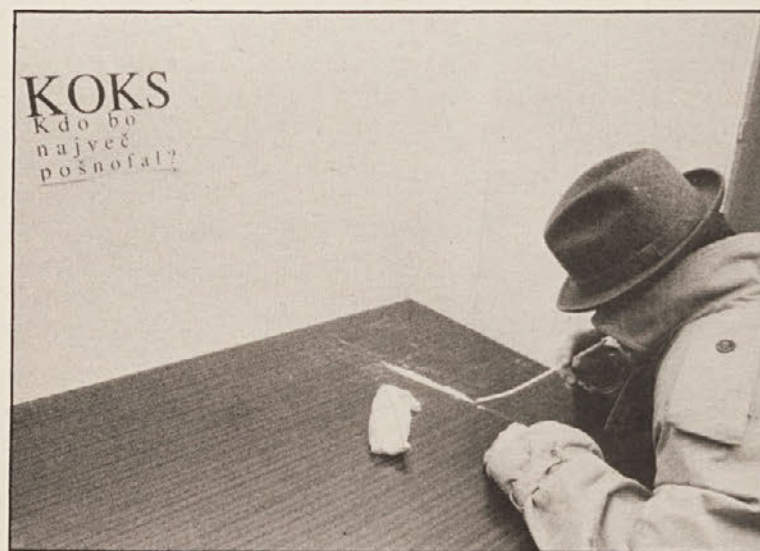
TU JE ODGOVOR!

Protokol tajne seje

Kovček je odprt, poslovodja prezentira vsebino: sam KOKS.

Tako so šnofali in koksali

Že na seji so prvi začeli šnofati . . .

Tudi krajevnih napisov ni več. Neznanci so pomagali table, ki jih župan in podžupan ogledujeta . . .

Kaj je KOKS?

Ameriški leksikon piše pod besedo KOKS: „Belo mamilo, ki ga lahko uživata s kajenjem ali šnofanjem.“ Pridobivajo ga v inozemstvu. Do konzumentov pride večinoma v kovčkih, ki jih prinesejo preko naših meja.

Od KOKS-a lahko postane človek (ali tudi večja skupina) odvisen.

V zdravniškem leksikonu pa piše:

Nepriporočljivo je stopnjevati „dozo“ (odmerek količine) mamila KOKS, ker potem manjše „porcije“ nimajo več učinka. Človek (ali skupina), ki je vsa leta užival večje „doze“ KOKS-a in le-teh ne bi dobil več, postane napadalen, ker lahko zaide v krizo. Zato zdravniki priporočajo, da ostanejo osebe, ki so odvisne od mamil, pri manjših „dozah“ in jih ne povečujejo, sicer ni več poti nazaj.

Na zgodovinski seji KOKS so za zaprtimi vrati delili, kar je bilo v kovčku. Kovček je prinesel poslovodja mag. Marijan Pipp in ga je šele proti koncu seje odprl. Prej so se člani že kregali, kdo bo največ „pošnofal“.

Zakaj pa so se sploh kregali? Ker so vsi vedeli, da je v kovčku KOKS (glej razlago desno). Ker so vsi od tega že vsa leta odvisni in so nekateri navajeni večje „doze“, drugi spet manjše, je prišlo do prepira.

Pa tudi taki, ki doslej še niso „šnofali“, so se usedli k mizi in hočejo svojo „porcijo“ KOKS-a. Dejstvo je, da vsi hočejo „šnofati“, eden več, drugi manj, kakor je bil pač kdo doslej navajen.

Zapisi izjav na seji KOKS

(vsa imena na uredništvu spremenjena — vsaka podobnost je slučajna)

Feliks W.: Haš mi, haš mi, kdo pa bo zdaj dajal?

Marijan Št.: Domovina, le zakaj si me zapustila?

Karlos S.: KOKS, ti si kakor zdravje!

Štefan D.: Meni malo, tebi malo, pa se bova smejala . . .

Peter W.: Vsi skupaj si ga dajmo . . .

Kuki F.: Tudi zame malo KOKS-a, potem sem pa zraven.

Tež G.: Kralja Matjaža in mene KOKS ne prizadene. Oba bova še živela, ko bo droga KOKS že vse požela.

Janko M.: Mi smo mi, stari KOKSari . . .

Pod mizo so si potem razdelili KOKS; nihče ne ve, kdo je dobil koliko. Vse je šlo pod mizo . . .

PLESNI KOLEDAR

ŠPORTNO DRUŠTVO PLIBERK KRALJ MATJAŽ

JEK Z DOGAMI
FASSTAUBENRENNEN

V nedeljo 10. 2. 1991 ob 13.30
am Sonntag 10. 2. 1991 um 13.30

KRAJ: PRENERJEL TRAVNIK NA BLATU
ORT: BRENNER- WIESE in MOOS

Ob 16 uri podelitev nagrad in pustovanje v klubu na Blatu!!

Vsak tekmuje na lastno odgovornost!
Teilnahme auf eigene Gefahr! EL PLIBERK

SLOVENSKI ATLETSKI KLUB VABI NA

PLES SAK

Čas: na pustno soboto, 9. 2., ob 20. uri
Kraj: pri ŠOŠTARJU v Globasnici

Igra: ansambel SPOMIN
SHOW-PROGRAM:
MAGIC FELIX
Nastopil bo semikontaktkarate klub Radiše z avstrijskim prvkom Milanom Hribernikom
Vsi prisrčno vabljeni!

SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO „DANICA“

OTROŠKI PUSTNI PLES

v nedeljo, 10. 2., ob 14. uri
v kultur. domu „Danica“ v Šentprimozu

SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO „RADIŠE“

OTROŠKI PUSTNI PLES

v nedeljo, 10. 2., ob 14.30
v Kulturnem domu na Radišah

SPD „VALENTIN POLANŠEK“ NA OBIRSKEM PUSTNI PLES

v soboto, 9. 2., ob 20. uri pri Kovaču na Obirskem

Pred sodišče je moral tudi posestnik umorjene svinje Janez Mlač (levo). Poleg njega stoji lepota, ki je zapeljala mesarje, žandar, državni tožilec in sodnik. Foto: Ferdi

„Svinjska kriminalka na tv“

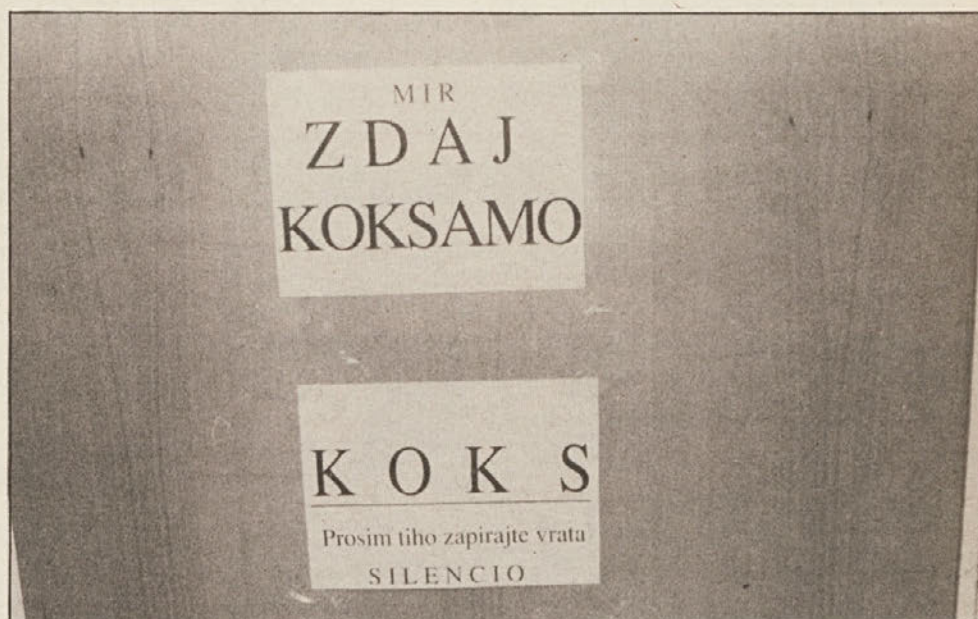
Svinjo so umorili na Blatu pri Pliberku in ji odrezali ter še ukradli glavo. Zločin so pretekli teden obravnavali pred visokim svinjskim sodiščem. Tatove so našli; seveda so obsodili tudi vse pomagače.

Celotno zadevo pa je posnel slovenski ORF, ki bo pokazal svinjsko kriminalko v nedeljo na televiziji (ob 13.45 v FS 2).

nt

naš tednik

PUST 1991

Šmiraška akcija ali poceni volilni boj?

V Globasnici so skoraj vsa javna poslopja pomazana s parolami kot „Hudl for prezident“, „I love Hudl“, „Hudl, Hudl noch einmal“ itd. Župan Albert Sadjak je hotel takoj poklicati žandarmerijo, ki pa ni prišla, ker so jo dan prej v Globasnici že razpustili.

Podžupana Janeza Hudla na žalost nismo dosegli, da bi zvedeli resnico. Vemo le, da so javna poslopja v Globasnici pomazana z volilnimi parolami v prid Janezu Hudlu. SP in VP pravita, da hoče Janez Hudl s tem „prišparati“ plakate in da s „prišparanim“ denarjem dela volilno propagando z „ohlti“ v Juenni, pri Greineru in pri Šoštarju.

V eni izmed teh gostiln smo tudi srečali Janeza Hudla na njegovi volilni turneji. Povedal nam je, da je bil dovolj dolgo podžupan. „Po 10. marcu bomo dali oba naslova podžupanu Albertu Sadjaku (ki naj bi se potem imenoval vladni svetnik, podžupan, podžupan Albert Sadjak/po nemško: RR Vzbgm. Vzbgm. Albert Sadjak), zato pa bom jaz župan. Menda sta se Albert in Janez že domenila; ali se bosta držala tajnega dogovora, pa boste videli po 10. marcu.“

Kaj so delali člani KOKS za zaprtimi vrati?

Tu je odgovor!

Našemu tedniku je kot edinemu časopisu uspelo, fotodokumentirati odločilno sejo Koordinacijskega odbora koroških Slovencev, na kateri so delili . . . (saj itak veste kaj!).

Naš fotograf je posnel senzacionalne slike, ki dokumentirajo, kaj se je dejansko godilo na tej zgodovinski seji KOKS, ki zdaj že nekaj časa razburja duhove skoraj med vsemi domačimi društvi.

- Kdo je prinesel kovček?
- Kaj je bilo v njem?
- Kam je izginil?

Odgovor je na strani 2.

Vsepovsod po občini so parole za Janeza Hudla. Ali je to šmiraška akcija, ali pa le poceni volilni boj? Odgovor nikoli ne bo znan.